

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2014. szeptember 11.*

„Dömping — Kínából származó bevont finompapír behozatala — A piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállása — Az e jogállásra vonatkozó határozat elfogadásának határideje — Alapos és pártatlan vizsgálat — Védelemhez való jog — Nyilvánvaló mérlegelési hiba — A megfelelő ügyintézés elve — Bizonyítási teher — Kár — A haszonkulcs meghatározása — Az érintett termék meghatározása — Közösségi gazdasági ágazat — Okozati összefüggés”

A T-443/11. sz. ügyben,

a **Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd** (székhelye: Jiangsu [Kína]),

a **Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd** (székhelye: Jiangsu)

(képviselik őket: V. Akritidis, Y. Melin és F. Crespo ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítői kezdetben: G. Berrisch és A. Polcyn ügyvédek, valamint N. Chesaites barrister, később B. O'Connor solicitor és S. Gubel ügyvéd)

alperes ellen,

támogatják:

az **Európai Bizottság** (képviselik: M. França és A. Stobiecka-Kuik, meghatalmazotti minőségben),

valamint

a **Cepifine AISBL** (székhelye: Brüsszel [Belgium]),

a **Sappi Europe SA** (székhelye: Brüsszel),

a **Burgo Group SpA** (székhelye: Altavilla Vicentina [Olaszország]),

a **Lecta SA** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg])

(képviselik őket: L. Ruessmann és W. Berg ügyvédek)

beavatkozók,

* Az eljárás nyelve: angol.

a Kínai Népköztársaságból származó bevont finompapír behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2011. május 6-i 451/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 128., 1. o.) annyiban történő megsemmisítése iránti kérelme tárgyában, amennyiben e rendelet a felpereseket érinti,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: Czúcz O. elnök, I. Labucka (előadó) és D. Gratsias bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. november 12-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1. A WTO joga

- 1 Az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) VI. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „[a] szerződő felek megállapodnak abban, hogy az olyan dömping, amely lehetővé teszi, hogy egy ország termékeit a rendes értékükhöz képest alacsonyabb áron lehessen bevinni egy másik ország piacára, elítélendő, amennyiben jelentős kárt okoz vagy okozhat bármelyik szerződő fél területén működő termelési ágazatnak, vagy nagymértékben késlelteti egy nemzeti termelési ágazat kiépítését”.
- 2 A GATT VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL L 336., 103. o., a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás) a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó egyezmény (HL 1994. L 336., 3. o.) 1 A. mellékletében található.
- 3 A dömpingellenes megállapodás 6.8. cikkének szövege a következő:

„Azokban az esetekben, amikor valamelyik érdekelt fél meggátolja a szükséges információ hozzáférhetőségét, vagy más módon nem biztosítja azt ésszerű időn belül, illetve amikor jelentősen hátráltatja a vizsgálatot, a rendelkezésre álló adatok alapján előzetes vagy végső, megerősítő vagy elutasító határozat hozható. A jelen pont alkalmazásakor figyelembe kell venni a II. melléklet rendelkezéseit.”

- 4 A dömpingellenes megállapodás „A 6. cikk 8. pontja szempontjából elérhető legjobb információ” című II. mellékletének 7. pontja így rendelkezik:

„Amikor a hatóságok kénytelenek következtetéseiket, köztük a rendes értékkel kapcsolatos következtetéseket is, másodkézből szerzett információra alapozni, beleértve azt az információt is, amelyeket a vizsgálatot kezdeményező kérvény tartalmaz, rendkívüli körültekintéssel kell eljárniuk. Ilyen esetben, amennyiben ez lehetséges, a hatóságoknak a rendelkezésükre álló független források, például nyilvános árlisták, hivatalos importstatisztikák és vámáru-nyilatkozatok, illetve a vizsgálat során a többi érdekelt féltől szerzett információk alapján ellenőrizniük kell az információ valóságát. Nyilvánvaló azonban, hogy az a helyzet, amikor az érdekelt fél nem hajlandó együttműködni, és releváns információt tart vissza a hatóságoktól, olyan eredményhez vezethet, amely az érintett fél számára kedvezőtlenebb annál, amely készséges közreműködése esetén születhetett volna.”

- 5 A WTO-egyezményben szereplő „Megállapodás a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről” című megállapodás (HL 1994. L 336., 156. o.; a továbbiakban: TKI-megállapodás) 32.1 cikke akként rendelkezik, hogy „[e]gy másik tag támogatása ellen konkrét intézkedést nem lehet hozni, kivéve, ha az összhangban áll az 1994. évi GATT-nak az e Megállapodás szerint értelmezett rendelkezéseivel”.

2. Az Európai Unió joga

- 6 A dömpingellenes alapszabályozást az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o., a következő helyesbítéssel: HL 2010. L 7., 22. o.; a továbbiakban: alaprendelet) képezi, amely az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, módosított 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.) helyébe lépett.
- 7 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjából kitűnik, hogy „[a] Kínai Népköztársaságból, Vietnamból és Kazahsztánból, valamint a vizsgálat kezdeményezésének idején WTO-tag, nem piacgazdasággal rendelkező országból származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében; e]ttől eltérő esetben az a) pontban megállapított szabályokat kell alkalmazni”.
- 8 Az említett rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja szerint:

„A b) pont szerinti [rendelkezésen alapuló] kérelmet írásba kell foglalni, és ennek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis

- a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik,
- a vállalkozás egy átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak,
- a vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés,

[...]

A vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül döntést kell hozni arról, hogy a gyártó megfelel-e a fent említett kritériumoknak, miután külön konzultációkat folytattak a tanácsadó bizottsággal, és miután a Közösség érintett gazdasági ágazata számára lehetőséget biztosítottak az észrevételek megtételére. Ez a döntés az egész vizsgálat folyamán hatályban marad.”

9 Az alaprendelet 3. cikke így rendelkezik:

„(1) E rendelet alkalmazásában a »kár«, amennyiben másként nincs meghatározva, a közösségi gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, a közösségi gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve a közösségi gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni.

(2) A kármegállapításnak egyértelmű bizonyítékokon és tárgyilagos vizsgálaton kell alapulnia:

a) mind a dömpingelt [behozatal] mennyiségét és a dömpingelt [behozatalnak] a Közösség piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatását;

b) mind az ilyen [behozatalnak] a közösségi gazdasági [ágazatra] gyakorolt hatását illetően.

(3) A dömpingelt behozatal mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy a Közösségen belüli gyártáshoz, illetve fogyasztáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozattal történt-e jelentős áralakítás a közösségi gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(4) Amikor egyszerre több országból érkező termék behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy:

a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözöt magasabb a 9. cikk (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál, és egyik ország importbehozatalának mennyisége sem elhanyagolható; továbbá

b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló közösségi termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése megfelelő helyénvaló.

(5) A dömpingelt behozatalnak az érintett közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatásvizsgálatának mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, beleértve azt a tényt, hogy valamely gazdasági ágazat még a korábbi dömpingelt behozatal vagy támogatás hatásaiból való felépülés folyamatában van; figyelembe kell venni a dömpingkülönbözöt tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülésének vagy a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; a közösségi árakat befolyásoló tényezőket; a pénzforgalomra (cash flow), az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, a közösségi gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak a közösségi gazdasági ágazatnak, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők közé tartozik a nem dömpingáron eladott importtermékek ára és mennyisége, a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai, a harmadik országbeli és a közösségi gyártók korlátozó kereskedelmi gyakorlata, illetve a közöttük zajló verseny, a technológiai fejlődés, valamint a közösségi gazdasági ágazat exportteljesítménye és termelékenysége.

(8) A dömpingelt behozatal hatását a hasonló terméknek a közösségi gazdasági ágazat általi termeléséhez viszonyítva kell megállapítani, amikor a rendelkezésre álló adatok lehetővé teszik a termelés elhatárolását olyan ismérvek alapján, mint a termelési folyamat, a gyártók eladásai és nyeresége. Ha a termelés ilyen elhatárolására nincs lehetőség, a dömpingelt behozatal hatásait az olyan hasonló terméket magában foglaló legszűkebb termékcsoporthoz vagy termékskála termelésének vizsgálatával kell megállapítani, amelyre nézve a szükséges információ rendelkezésre áll.

(9) A jelentős kárral való fenyegetés meghatározásának tényeken, és nem pusztán állításon, feltételezésen vagy távoli eshetőségen kell alapulnia. A körülmények olyan megváltozásának, amely azt a helyzetet idézheti elő, hogy a dömping kárt okoz, világosan előre láthatónak és közvetlennek kell lennie.

A jelentős kárral való fenyegetés fennállásának meghatározásakor olyan tényezőkre kell figyelemmel lenni, mint:

- a) a Közösség piacára irányuló dömpingelt behozatal jelentős mértékű növekedése, amely a behozatal lényeges megnövekedését valószínűsíti;
- b) az exportőr elegendő szabad kapacitása vagy e kapacitás közeli és lényeges mértékű megnövekedése, amely a Közösségbe irányuló dömpingelt kivitel jelentős növekedését valószínűsíti, figyelembe véve, hogy az exporttöbblet felvételére rendelkezésre állnak-e más exportpiacok;
- c) hogy az importtermékek olyan áron érkeznek-e, amely jelentős mértékben leszorítja az árakat, vagy jelentős mértékben megakadályozza azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna, és amely feltehetőleg növelte volna a további behozatal iránti igényt; és
- d) a vizsgált termék raktárkészletei.

A fentiekben felsorolt tényezők közül önmagában egyik fennállása sem adhat szükségszerűen döntő útmutatást, de az összes számba vett tényező megléte arra enged következtetni, hogy a közeljövőben növekedni fog a dömpingelt kivitel, és amennyiben nem kerül sor védintézkedésekre, jelentős kár keletkezik.”

- 10 Az alaprendeletnek a közösségi gazdasági ágazat fogalmának meghatározásáról szóló 4. cikke az (1) bekezdésében így rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában a »közösségi gazdasági ágazat« kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az a hasonló termékek közösségi termelőinek összességére vagy közülük azokra vonatkozik, akiknek együttes termelése az érintett termék teljes közösségi termelésének az 5. cikk (4) bekezdésének meghatározása szerinti jelentős hányadát teszi ki, kivéve:

- a) ha a gyártók kapcsolatban állnak az állítólagosan dömpingelt termék exportőreivel vagy importőreivel, illetve ha ők maguk ezen termékek importőrei, a »közösségi gazdasági ágazat« kifejezés a többi termelőre vonatkozó kifejezésként értelmezhető;

- b) kivételes körülmények esetén a Közösség területét a kérdéses termelés vonatkozásában két vagy több versenyző piacra lehet felosztani, és az e piacon működő termelők külön gazdasági ágazatnak tekinthetők, ha:
- i. e piac [gyártói] a kérdéses termék termelésének egészét vagy majdnem egészét ezen a piacon értékesítik; és
 - ii. az ezen a piacon jelentkező keresletet a kérdéses terméknek a Közösség más régióiban működő gyártói lényeges mértékben nem elégítik ki. Ilyen körülmények között a kár fennállta akkor is megállapítható, ha a teljes közösségi gazdasági ágazat jelentős hányada nem károsodik, feltéve hogy a dömpingelt behozatal egy ilyen elszigetelt piacon összpontosul, továbbá hogy a dömpingelt behozatal az ilyen piacon belüli, a teljes vagy majdnem a teljes termelésben részt vevő gyártóknak kárt okoz.”
- 11 Az alaprendeletnek az eljárás megindítására vonatkozó 5. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:
- „Az (1) bekezdés alapján vizsgálat csak akkor indítható, ha panasznak a hasonló termékek közösségi gyártói részéről való támogatása vagy ellenzése mértékének megvizsgálása alapján megállapítást nyer, hogy a panaszt a közösségi gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében nyújtották be. A panasz akkor tekinthető a közösségi gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében benyújtottnak, ha azt azok a közösségi gyártók támogatják, akiknek együttes termelése a közösségi gazdasági ágazatnak a panaszt támogató vagy azt ellenző részében a hasonló termék termelésének 50%-át meghaladja. Nem lehet azonban vizsgálatot indítani, ha a panaszt kifejezetten támogató közösségi gyártók részesedése a közösségi gazdasági ágazat által termelt hasonló termék össztermeléséből kevesebb mint 25%.”
- 12 Az alaprendeletnek az eljárás intézkedés nélküli megszüntetéséről szóló 9. cikkének (4) bekezdése így rendelkezik:
- „Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 21. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges dömpingellenes vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Ha átmeneti vámok vannak hatályban, a végleges intézkedésre vonatkozó javaslatot ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal kell betérjeszteni. A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönböt, de a különbségnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő a közösségi gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.”
- 13 Az alaprendeletnek az együttműködés hiányáról szóló 18. cikkének szövege a következő:
- „(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők. Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni. Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés hiányának következményeiről.

[...]

(3) Az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve hogy az ésszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők, és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el.

[...]

(6) Ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára az eredmény kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna.”

A jogvita előzményei

- 14 A felperesek, a Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd (a továbbiakban: GE) és a Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd (a továbbiakban: GHS) az Asia Pulp and Paper China csoport (a továbbiakban: APP-csoport) kapcsolt vállalatai, amelyek Kínában bevont finompapírt állítanak elő, amelyet az Európai Unióba exportálnak.

1. A vizsgálat

- 15 A bevont finompapír két külön vizsgálat tárgyát képezte, amelyeket párhuzamosan folytattak le. Egyrészt egy dömpingellenes vizsgálat eredményeként elfogadták a Kínai Népköztársaságból származó bevont finompapír behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2011. május 6-i 451/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 128., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet). Másrészt egy szubvencióellenes vizsgálat eredményeként elfogadták a Kínai Népköztársaságból származó bevont finompapír behozatalára vonatkozó végleges szubvencióellenes vám kivetéséről szóló, 2011. május 6-i 452/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL L 128., 18. o.).
- 16 Az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2010. február 18-án közzétették az Európai Bizottság értesítését a Kínai Népköztársaságból származó, [bevont] finompapír behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 41., 6. o.).
- 17 Azt a határidőt, amelyen belül az érdekelt felek benyújthatták a piacgazdasági feltételek alapján működő társaság jogállására (a továbbiakban: PGJ) vonatkozó észrevételeiket, eredetileg 2010. március 30-ában állapították meg. A Bizottság 2010. március 22-én az APP-csoport kérelmére e határidőt 2010. április 12-ig meghosszabbította.
- 18 A felperesek 2010. április 12-én – mint azt a Bizottság ebben az időben kérte – PGJ iránti kérelmet terjesztettek elő saját maguk, valamint az összes olyan társaság vonatkozásában, amelyek a felperesek kapcsolt vállalatai voltak, és érdekelték voltak a bevont finompapír termelésében és értékesítésében, illetve az alapanyagok termelésében.
- 19 A felperesek 2010. április 16-án észrevételeket terjesztettek elő a vizsgálat bizonyos vonatkozásaival és az e vizsgálatot kezdeményező panaszos, vagyis a Cepifine AISBL mint a finompapírgyártók európai egyesülete által benyújtott panasszal kapcsolatban.
- 20 A Bizottság négy levelet küldött az APP-csoportnak annak érdekében, hogy beszerezze a PGJ iránti kérelmének alátámasztása szempontjából releváns adatokat:
- a 2010. május 19-i levelében azt kérte a GE-től, hogy legkésőbb 2010. május 21-ig töltsse ki a formanyomtatványt;

- a 2010. május 21-i levelében azt kérte a GE-től, hogy legkésőbb 2010. június 1-jéig küldje meg neki a megfelelő mellékleteket és fordításokat, ez utóbbi időpontban viszont a GE a határidő meghosszabbítását kérte, aminek a Bizottság helyt adott, az új határidőt pedig 2010. június 4-ben állapította meg;]
 - 2010. május 27-i levelében azt kérte a GHS-től, hogy a helyszínen tett ellenőrző látogatás első napjától kezdve bocsássa a Bizottság tisztviselőinek rendelkezésére a megfelelő mellékleteket;
 - a 2010. június 2-i levelében azt kérte az APP-csoporttól, hogy töltsse ki a PGJ iránti kérelem formanyomtatványának bizonyos rovatait, valamint azok tekintetében szolgáljon bizonyos pontosításokkal.
- 21 A felperesek a 2010. június 8-i levelükben előadták az azzal kapcsolatos észrevételeiket, hogy a párhuzamos szubvencióellenes vizsgálat megindítása milyen hatásokkal jár a PGJ iránti kérelmeik értékelését illetően.
- 22 A Bizottság 2010. június 8. és 18. között első helyszíni ellenőrzést végzett az APP-csoporthoz kapcsolódó négy gyártó-exportőr, köztük a felperesek helyiségeiben.
- 23 A Bizottság 2010. június 23. és július 12. között második helyszíni ellenőrzést végzett a felperesek helyiségeiben annak érdekében, hogy ellenőrizze a kérdőívre adott válaszaikat. A Bizottság 2010. szeptember 9-én, 10-én és 13-án harmadik helyszíni ellenőrzést végzett a felperesekhez kapcsolódó uniós nagykereskedő, vagyis az APP Italy helyiségeiben.
- 24 A Bizottság 2010. szeptember 2-án a PGJ iránti kérelmekre vonatkozó tájékoztató dokumentumot küldött ki, amelyben ideiglenesen megállapította, hogy az APP-csoporthoz kapcsolódó négy gyártó-exportőr közül egyik sem felelt meg a PGJ megszerzéséhez szükséges első, második és harmadik feltételnek. A Bizottság a felpereseknek 2010. szeptember 12-ig biztosított határidőt az észrevételeik előterjesztésére.
- 25 A Bizottság ugyanezen a napon megküldte a dömpingellenes tanácsadó bizottságnak az azon javaslatára vonatkozó munkadokumentumának egy példányát, hogy elutasítsa a felperesek PGJ iránti kérelmét.
- 26 A felperesek 2010. szeptember 9-én azt kérték, hogy a PGJ iránti kérelmekre vonatkozó bizottsági tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételeik előterjesztésére biztosított határidőt 2010. szeptember 28-ig hosszabbítsák meg. A Bizottság e határidőt csak 2010. szeptember 16-ig hosszabbította meg. A Bizottság azt is indítványozta, hogy 2010. szeptember 17-én meghallgatást tartson, kérve a felpereseket, hogy erősítsék meg ezt az időpontot, amennyiben az megfelel nekik.
- 27 2010. szeptember 14-én, a dömpingellenes tanácsadó bizottsággal tartott találkozó során megvizsgálták a felperesek PGJ iránti kérelmére vonatkozó javaslatot.
- 28 A felperesek a 2010. szeptember 17-i levelükben előadták a PGJ iránti kérelmekre vonatkozó tájékoztató dokumentummal kapcsolatos előzetes észrevételeiket, továbbá jelezték, hogy 2010. szeptember 27-ig kiegészített és felülvizsgált levelet fognak küldeni.
- 29 Ugyanezen a napon Bizottságnál meghallgatásra került sor.
- 30 A Bizottság 2010. szeptember 21-én elküldte a dömpingellenes tanácsadó bizottságnak a PGJ-re vonatkozó tájékoztató dokumentummal kapcsolatban a felperesek által előadott észrevételek összefoglalóját, és 2010. szeptember 24-ben állapította meg azt a határidőt, amelyen belül a tanácsadó bizottságnak véleményt kellett nyilvánítania.

- 31 A Bizottság 2010. október 12-én elfogadta a felperesek PGJ iránti kérelmeire vonatkozó határozatát (a továbbiakban: a PGJ-re vonatkozó határozat), amelyben megerősítette e kérelmek elutasítását.
- 32 Ugyanezen a napon a felperesek levelet írtak a Bizottságnak, amelyben kifogásolták, hogy a Bizottság a PGJ-re vonatkozó határozatot azt megelőzően elfogadta, hogy a meghallgatási tisztviselő jelenlétében tartott meghallgatásra sor kerülhetett volna. A felperesek a kárral kapcsolatos kiegészítő észrevételeket is előterjesztettek.
- 33 A felperesek 2010. október 13-án összefoglalót nyújtottak be azokról a kérdésekről, amelyekre választ szerettek volna kapni a Bizottságtól.
- 34 A Bizottság 2010. október 15-én a meghallgatási tisztviselő jelenlétében meghallgatást tartott. A felperesek 2010. október 19-én a meghallgatás során előadott érvek összefoglalását tartalmazó észrevételeket küldtek a Bizottságnak. A felperesek 2010. október 28-án a PGJ-re vonatkozó tájékoztató dokumentummal kapcsolatos újabb észrevételeket terjesztettek elő.
- 35 A Bizottság 2010. november 17-én levelet küldött a felpereseknek, amelyhez csatolta a Kínai Népköztársaságból származó [bevont] finompapír behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2010. november 16-i 1042/2010/EU bizottsági rendelet (HL L 299., 7. o.; a továbbiakban: ideiglenes rendelet) egy példányát, továbbá a dömping és a kárkülönbsétek számításához felhasznált módszerek összefoglalását, valamint a felperesek által felhozott érvekre adott választ.
- 36 A felperesek 2010. december 13-án és 17-én három levélben észrevételeket terjesztettek elő az ideiglenes intézkedésekre vonatkozóan.
- 37 A Bizottság 2011. március 16-án tájékoztató dokumentumot küldött a felpereseknek, amelyben kifejezte azon szándékát, hogy a felperesek Európai Unióba irányuló exportjai tekintetében végleges dömpingellenes vám kivetésére tesz javaslatot az Európai Unió Tanácsának. A felperesek 2011. március 28-án terjesztették elő észrevételeiket.
- 38 A Bizottság 2011. március 29-én a meghallgatási tisztviselő kérésére az ügyiratra vonatkozó, naprakésszé tett feljegyzést küldött a felpereseknek, amelyben ismertette a dömpingelt behozatal hiányában irányadó célhaszonkulcs számításának módszerét.
- 39 A felperesek 2011. április 11-én benyújtották a célhaszonkulcs megállapítása érdekében a Bizottság által használt módszerre vonatkozó észrevételeiket.

2. A megtámadott rendelet

- 40 A Tanács 2011. május 6-án elfogadta a megtámadott rendeletet.
- 41 A megtámadott rendeletben a Bizottság a PGJ-t először is azzal az indokkal tagadta meg a felperesektől, hogy többek között nem volt lehetséges annak megállapítása, hogy történtek-e kifizetések a részvények átruházásához és a nagyobb nyersanyagbeszerzések költségeihez kapcsolódóan; másodsor, hogy sem a beszámolóiban, sem pedig azok auditálása során nem tartották tiszteletben a nemzetközi számviteli standardok alapvető elveit, ami kétségbe vonta e társaságok beszámolóinak megbízhatóságát; harmadszor pedig, hogy a felpereseket megillető földhasználati jogok tekintetében jelentős torzulások álltak fenn.

- 42 Ezenkívül a rotációs gyorssajtóhoz használt papírtekerceket nem vették figyelembe az érintett termék meghatározása során (a megtámadott rendelet (17) és (41) preambulumbekzdése). A 8%-os elérendő nyereség minősül annak a szintnek, amelyet a gazdasági ágazat dömpingelt behozatal hiányában elérhetne (a megtámadott rendelet (158) preambulumbekzdése).
- 43 A megtámadott rendelet 1. cikke a felperesek által gyártott bevont finompapír Unióba történő behozatalára 8% mértékű végleges dömpingellenes vámot vetett ki. Ugyanezen cikk (3) bekezdése értelmében, az e cikk (2) bekezdésében meghatározott 20% mértékű végleges dömpingellenes vámból a felpereseket illetően 12% nem kerül beszedésre, amennyiben az adott összeget a 452/2011 végrehajtási rendeletnek (lásd a fenti 15. pontot) megfelelően szedik be.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 44 A Törvényszék Hivatalához 2011. augusztus 8-án benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.
- 45 A Törvényszék Hivatalához 2011. november 24-én benyújtott beadványával a Bizottság kérte, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett a jelen ügybe beavatkozhasson.
- 46 A Törvényszék Hivatalához 2011. december 1-jén benyújtott beadványukkal a Cepifine, a Sappi Europe SA, a Burgo Group SpA és a Lecta SA (a továbbiakban: magán beavatkozók) kérték, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett a jelen ügybe beavatkozhasanak.
- 47 A Törvényszék harmadik tanácsának elnöke 2012. január 23-i végzésével engedélyezte a beavatkozást a Bizottság számára. A Bizottság az előírt határidőn belül benyújtotta a beavatkozási beadványát.
- 48 A felperesek 2012. február 8-án kérték a beadványokban, valamint az azokhoz csatolt mellékletekben foglalt egyes bizalmas adatoknak a magán beavatkozókkal szembeni bizalmas kezelését. A felperesek csatolták e különböző eljárási iratok nem bizalmas változatát.
- 49 A Törvényszék harmadik tanácsának elnöke 2012. március 8-i végzésével engedélyezte a magán beavatkozók számára, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett a tárgyaláson részt vegyenek. Ugyanezen végzésében a harmadik tanács elnöke függőben hagyta a döntéshozatalt egyrészt abban a kérdésben, hogy a felperesek megkaphatják-e a tárgyalásra készített jelentést a bizalmasnak tekinthető adatok azonosítása érdekében, másrészt pedig abban a kérdésben, hogy a magán beavatkozók kaphatnak-e egy átmeneti nem bizalmas változatot annak érdekében, hogy előterjeszthessék a bizalmas kezelés iránti kérelemre vonatkozó esetleges észrevételeiket.
- 50 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (harmadik tanács) a szóbeli szakasz megnyitásától határozott. A Törvényszék pervezető intézkedések keretében bizonyos dokumentumok bemutatására hívta fel a Tanácsot. A Tanács az erre megadott határidőn belül benyújtotta a dokumentumokat.
- 51 A Törvényszék a 2013. november 12-i tárgyaláson meghallgatta a felek és a beavatkozók szóbeli előterjesztéseit és a tárgyaláson a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszaikat.
- 52 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- a felpereseket érintő részben semmisítse meg a megtámadott rendeletet;
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

- 53 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.
- 54 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.
- 55 A magán beavatkozók a Tanács kérelmeit támogatják.

A jogkérdésről

- 56 Fellebbezésük alátámasztása érdekében a felperesek nyolc jogalapra hivatkoznak. E jogalapok két kategóriába oszthatók.
- 57 Az első kategóriába tartozó jogalapok a felperesek PGJ iránti kérelmeire vonatkoznak, és a következőkön alapulnak:
- az első jogalap az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második albekezdésének megsértésén, amennyiben a felpereseknek PGJ-t nem biztosító döntést a Bizottság annak alapján hozta meg, amit az e megtagadás által a felperesek dömpingkülönbözetére gyakorolt hatásról tudott;
 - a második az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második albekezdésében foglalt lényeges eljárási szabály, valamint a védelemhez való jog megsértésén;
 - a harmadik az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első albekezdésének alkalmazása során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibákon és az indokolás hiányán;
 - a negyedik a vizsgálat tisztességtelen és részrehajló lefolytatásán, valamint túlzott bizonyítási terhen.
- 58 A második kategóriába tartozó jogalapok a kár értékelésére vonatkoznak, és a következőkön alapulnak:
- az ötödik az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének megsértésén;
 - a hatodik az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének és 9. cikke (4) bekezdésének megsértésén;
 - a hetedik az alaprendelet 3. cikkének, 4. cikke (1) bekezdésének és 5. cikke (4) bekezdésének megsértésén;
 - az alaprendelet 3. cikke (2) és (7) bekezdésének megsértésén.

1. A megsemmisítés iránti kereseti kérelmek terjedelméről

- 59 Előjáróban meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet végleges dömpingellenes vámot vet ki a Kínából származó bevont finompapír behozatalára.

- 60 A felperesek több jogalap keretében azt kérik, hogy a Törvényszék teljes egészében semmisítse meg a megtámadott rendeletet. A kereset tárgyában és a kereseti kérelmeikben ugyanakkor a dömpingellenes vám jogszerűségének annyiban történő vitatására szorítkoznak, amennyiben azt velük szemben szabták ki, és az őket érinti.
- 61 Ezzel összefüggésben meg kell állapítani, hogy e vám esetleges jogellenessége csak annyiban érintené a megtámadott rendelet jogszerűségét, amennyiben az a felperessel szemben vet ki dömpingellenes vámot. Ezzel szemben nem érintené a megtámadott rendelet egyéb rendelkezéseinek, vagyis különösen a többi címzett társaságra kivetett dömpingellenes vámnak a jogszerűségét.
- 62 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy amikor a dömpingellenes vámot bevezető valamely rendelet több társaságra különböző vámokat vet ki, akkor egy társaságot csak azon rendelkezések érintenek személyében, amelyek külön dömpingellenes vámot vetnek ki rá, meghatározva annak összegét, viszont azon rendelkezések nem, amelyek más társaságokra vetnek ki dömpingellenes vámokat; vagyis az e társaság által benyújtott kereset csak annyiban elfogadható, amennyiben az a rendelet kizárólag őt érintő rendelkezéseinek megsemmisítésére vonatkozik (lásd analógia útján a C-239/99. sz. Nachi Europe ügyben 2001. február 15-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-1197. o.] 22. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 63 E körülmények között a megsemmisítés iránti jelen keresetet akként kell értelmezni, hogy a megtámadott rendeletnek csak annyiban történő részleges megsemmisítésére irányul, amennyiben az a felperesekkel szemben dömpingellenes vámot vet ki.

2. A felperesek PGJ iránti kérelmeire vonatkozó jogalapokról

Az első, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második albekezdésének azáltal történő megsértésére alapított jogalapról, hogy a felpereseknek PGJ-t nem biztosító döntést a Bizottság annak alapján hozta meg, amit az e megtagadás által a felperesek dömpingkülönbözetére gyakorolt hatásról tudott

- 64 Első jogalapjuk keretében a felperesek azt állítják, hogy a nekik PGJ-t nem biztosító döntést a Bizottság annak alapján hozta meg, amit az e megtagadás által a felperesek dömpingkülönbözetére gyakorolt hatásról tudott, ami megsértette az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második albekezdését, amelyet a Törvényszék a T-138/02. sz., Nanjing Metalink kontra Tanács ügyben 2006. november 14-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-4347. o.] 44. pontjában, valamint a T-299/05. sz., Shanghai Excell M&E Enterprise és Shanghai Adeptech Precision kontra Tanács ügyben 2009. március 18-án hozott ítéletének [EBHT 2009., II-565. o.] 127. és 138. pontjában értelmezett.
- 65 A felperesek a „védelemhez való jog kirívó megsértésére” is hivatkoznak, mivel a Bizottság „[m]indent elkövetett [...] annak érdekében, hogy [a felperesek által] a vizsgálat során annak bizonyítása érdekében előadott összes olyan magyarázatot kivétel nélkül elutasítsa, hogy a felperesek igenis megfeleltek a PGJ biztosítása alapjául szolgáló kritériumoknak”.
- 66 Előjáróban, a felperes védelemhez való jogának az állítólagos megsértése tárgyában emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmányának 21. cikke és a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikkének 1. §-a szerint a keresetlevélnek tartalmaznia kell a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ennek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes részére védekezésének előkészítését, és hogy a Törvényszék adott esetben további erre vonatkozó információ nélkül gyakorolhassa bírósági felülvizsgálati jogkörét. Ennélfogva a keresetlevélben egyértelműen ki kell fejteni azt a jogalapot, amelyre a keresetet alapították, így nem felel meg az eljárási szabályzatban támasztott követelményeknek, ha csak elvontan utalnak rá (a Törvényszék T-102/92. sz., Viho kontra Bizottság ügyben 1995. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 1995., II-17. o.] 68. pontja; a T-352/94. sz., Mo och Domsjö kontra Bizottság ügyben 1998. május 14-én hozott ítéletének

[EBHT 1998., II-1989. o.] 333. pontja, valamint a T-224/10. sz., Association belge des consommateurs test-achats kontra Bizottság ügyben 2011. október 12-én hozott ítéletének [EBHT 2011., II-7177. o.] 71. pontja). Mivel a felperesek egyáltalán nem fejtették ki a védelemhez való jog megsértésére alapított kifogásukat oly módon, hogy az lehetővé tegye a Törvényszék számára magának e kifogás tárgyának az azonosítását, e kifogást elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

- 67 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második albekezdésének megsértését illetően a felperesek azt állítják, hogy a PGJ-re vonatkozó javaslat időpontjában a Bizottság rendelkezésére állt minden olyan részletes információ, amely lehetővé tette számára, hogy akár a PGJ-vel, akár pedig anélkül kiszámíthassa, hogy Kínában és az analóg országban mennyi volt a felperesek dömpingkülönbözete.
- 68 A tárgyalás során a felperesek a Törvényszék kérdése alapján pontosították, hogy igazából nem önmagában a három hónapos határidőnek, hanem inkább a gyártó-exportőrök jogai védelmének tulajdonítottak jelentőséget.
- 69 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második albekezdése szerint arról, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik-e, „a vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül döntést kell hozni [...], miután külön konzultációkat folytattak a tanácsadó bizottsággal, és miután a Közösség érintett gazdasági ágazata számára lehetőséget biztosítottak az észrevételek megtételére”, továbbá „[e]z a döntés az egész vizsgálat folyamán hatályban marad”.
- 70 A felperesek állításaival ellentétben a fenti 64. pontban hivatkozott Nanjing Metalink kontra Tanács és Shanghai Excell M&E Enterprise és Shanghai Adeptech Precision kontra Tanács ügyekben hozott ítéletekben, valamint a T-274/07. sz., Zhejiang Harmonic Hardware Products kontra Tanács ügyben 2011. november 8-án hozott ítéletben (az EBHT-ban nem tették közzé) a Törvényszék nem azt mondta ki, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második albekezdésének *ratio legise* igazolja azt, hogy a végleges dömpingellenes intézkedéseket bevezető rendeletet megsemmisítsék valamely társaság tekintetében minden olyan alkalommal, amikor a Bizottság tudhatott a PGJ-re vonatkozó döntésnek az ezen társaság dömpingkülönbözetére gyakorolt hatásáról, önmagában amiatt, hogy a PGJ-re vonatkozó döntés meghozatalakor e tudás fennállt. Ahogy azt a Tanács állítja, meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második albekezdésében előírt három hónapos határidő, és a Bizottság részéről fennálló, a PGJ-re vonatkozó döntésnek a társaság dömpingkülönbözetére gyakorolt hatására vonatkozó esetleges tudás között nincs közvetlen kapcsolat.
- 71 Ezenfelül az alaprendelet nem írja elő, hogy a PGJ-re vonatkozó döntést olyan időpontban hozzák meg, amikor a Bizottságnak nincs tudomása olyan információkról, amelyek lehetővé teszik a számára a PGJ-re vonatkozó döntés által a vállalkozás dömpingkülönbözetére gyakorolt hatás megismerését. E tekintetben, még ha a PGJ-re vonatkozó döntés meghozatalakor e határidőt nem is lépik túl semmilyen módon, nem zárható ki, hogy a Bizottság ilyen döntést hozzon annak ellenére, hogy már a rendelkezésére állnak azok az információk, amelyek lehetővé teszik a számára, hogy a döntésnek az érintett társaság dömpingkülönbözetére gyakorolt hatását kiszámítsa.
- 72 A Bíróság C-141/08. P. sz., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ügyben 2009. október 1-jén hozott ítéletéből (EBHT 2009., I-9147. o.) mindenesetre az következik, hogy a jogszerűség és a megfelelő ügyintézés elvének fényében és az alaprendeletben előírt eljárási garanciák betartásának sérelme nélkül a Bíróság elsőbbséget kíván biztosítani az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja által előírt anyagi jogi feltételek helyes alkalmazásának azon követelményhez képest, hogy a PGJ-re vonatkozóan megváltoztathatatlan döntés szülessen, vagy hogy a PGJ-re vonatkozó döntés meghozatalakor az e döntés által a társaság dömpingkülönbözetére gyakorolt hatás ne legyen ismert.

- 73 A Bíróság ugyanis – mint azt a Törvényszék a fenti 70. pontban hivatkozott Zhejiang Harmonic Hardware Products kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 39. pontjában felidézte – a fenti 72. pontban hivatkozott Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ügyben hozott ítéletében megállapította, hogy a jogszerűség és a megfelelő ügyintézés elveinek fényében ugyanis az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának nem tulajdonítható olyan értelmezés, amely arra kötelezné a Bizottságot, hogy olyan végleges intézkedéseket javasoljon a Tanácsnak, amelyek az érintett vállalkozás hátrányára örökké fenntartanak egy, az e rendelkezésben megállapított anyagi jogi feltételek kezdeti értékelése során elkövetett hibát. Tehát abban az esetben, ha a Bizottság a vizsgálat folyamán tudomást szerezne arról, hogy kezdeti értékelésével ellentétben a vállalkozás megfelel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első albekezdésében foglalt feltételnek, az ő feladata, hogy ebből, az alaprendeletben foglalt eljárási garanciák betartásának biztosítása mellett, levonja a megfelelő következtetéseket (a fenti 72. pontban hivatkozott Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ügyben hozott ítélet 111. és 112. pontja).
- 74 Az eddigi okfejtésre tekintettel meg kell állapítani, hogy bár igaz, hogy főszabály szerint a PGJ-re vonatkozó valamennyi döntést az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második albekezdése értelmében a vizsgálat megindításától számított három hónapon belül kell meghozni, és az alkalmazott megoldásnak e vizsgálat során végig hatályban kell maradnia, továbbra is fennáll, hogy az uniós jog jelenlegi állása szerint az e rendelkezésre az uniós bíróság által alkalmazott értelmezés alapján, melyre a fenti 70. és 73. pont emlékeztet, egyrészt a döntésnek az e határidőn kívüli meghozatala önmagában nem vonja maga után a dömpingellenes vámot kivető rendelet megsemmisítését, másrészt pedig az ilyen döntés az eljárás során módosítható abban az esetben, ha tévesnek bizonyul.
- 75 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a felperesek PGJ iránti kérelmeinek elutasítására vonatkozó végleges döntést nem az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második bekezdésében előírt három hónapos határidőn belül hozták meg. A vizsgálati eljárás megindításáról szóló értesítést ugyanis 2010. február 18-án tették közzé a Hivatalos Lapban. A PGJ iránti kérelem elutasításáról szóló végleges határozatra viszont 2010. szeptember 2-án tettek javaslatot, és 2010. október 12-én erősítették meg.
- 76 Ezenkívül az ügyiratból kitűnik, hogy a felpereseknek a dömpingellenes kérdőívre adott válaszait 2010. május 7-én, illetve 10-én benyújtották a Bizottsághoz, a dömpingellenes ellenőrző látogatásokra pedig 2010. június 23. és július 12. között sor került. Az analóg országban tett ellenőrző látogatásokat 2010. augusztusának utolsó hetében elvégezték. Csak a felperesek exportcélú, az Unióban található kapcsolt vállalatukon keresztül teljesített eladásaira vonatkozó látogatásokat nem végezték még el. A felperesek szerint az ismertett események sorrendjéből kitűnik, hogy amikor a Bizottság nyilvánosságra hozta a felperesek PGJ iránti kérelmének elutasítására irányuló javaslatát, az összes olyan dokumentum és adat a birtokában volt, amelyek lehetővé tették számára a felperesek dömpingkülönbözetének kiszámítását, mind arra az esetre, ha megadta volna nekik a PGJ-t, mind pedig arra az esetre, ha nem.
- 77 Nem lehet helyt adni a Tanács által előadott és a Bizottság által támogatott azon érveknek, amely szerint a Bizottságnak nem állt módjában meghatározni a PGJ-re vonatkozó döntés által a dömpingkülönbözetre gyakorolt hatást abban az időpontban, amikor a Bizottság közölte a felperesekkel a PGJ-re vonatkozó tájékoztató dokumentumot.
- 78 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az a lehetőség, hogy a PGJ biztosításával kapcsolatos kérdést a PGJ által a dömpingkülönbözet számítására gyakorolt hatás alapján döntsék el, nem a felperesek esetében irányadó rendes értékre vonatkozó információk alapján számított pontos dömpingkülönbözet ismeretét, hanem kizárólag az azon hatásra vonatkozó információk ismeretét feltételezi, amelyet a PGJ biztosítása a két lehetséges számítási mód szerint e különbözetre gyakorolhat.
- 79 Az eddigi okfejtésekre tekintettel meg kell állapítani, hogy még ha feltételezni is kellene, hogy releváns lehet az, hogy a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második albekezdésében előírt három hónapos határidő be nem tartása miatt tudomást szerezhetett a felperes tekintetében a

- PGJ-re vonatkozóan hozott döntésnek a dömpingkülönbözetre gyakorolt hatásról, mivel úgy kellene tekinteni, hogy a Bizottságot az említett tudás befolyásolhatta e döntés meghozatalában, meg kell állapítani, hogy a felperes nem támasztotta alá, hogy a megtámadott rendeletnek más lehetett volna a tartalma azon állítólagos szabálytalanság hiányában, amely a PGJ-re vonatkozó döntés meghozatalának a folyamatát befolyásolta.
- 80 Nem lehet helyt adni a felperesek azon érvének, amely szerint a Bizottság a felperesek PGJ iránti kérelmének az elutasítására vonatkozó döntését annak alapján hozta meg, amit e döntésnek a dömpingkülönbözetre gyakorolt hatásáról tudott, és e döntés eltérő lehetett volna abban az esetben, ha a Bizottság ezzel az információval nem rendelkezik.
- 81 Önmagában a PGJ-re vonatkozó döntés által a vállalkozás dömpingkülönbözetre gyakorolt hatás egyszerű ismerete ugyanis nem vonja maga után szükségszerűen azt, hogy az ilyen döntésnek – és következésképpen a dömpingellenes vámot kivető rendeletnek – más tartalma lehetett volna, ha e döntést az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második albekezdésében előírt három hónapos határidőn belül fogadják el.
- 82 Meg kell állapítani, hogy még ha a Bizottság rendelkezik is azokkal az információkkal, amelyek lehetővé teszik a számára, hogy kiszámítsa a gyártó dömpingkülönbözete a PGJ-re vonatkozóan e gyártó tekintetében meghozott döntés elfogadásakor, továbbra is fennáll az a lehetőség, hogy az említett döntés – és a végleges dömpingellenes vámot kivető rendelet – nem lehetett volna eltérő.
- 83 Ez az eset áll fenn akkor, ha nyilvánvaló, hogy az ilyen gyártó nem részesülhet a PGJ-ben, mivel a Bizottság jogosan állapította meg, hogy az érintett gyártó nem tartotta be a PGJ megadására vonatkozóan az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt feltételeket, és mivel a dömpingellenes vám kivetéséhez szükséges feltételek teljesültek.
- 84 A Törvényszék a harmadik jogalap keretében fogja megvizsgálni, hogy a Bizottság a jelen ügyben hogyan értékelte a PGJ biztosításával kapcsolatos feltételek tiszteletben tartását.
- 85 A jelen ügyben egyrészt a felperesek annak kijelentésére szorítkoznak, hogy az, hogy a Bizottságnak rendelkezésére állt az összes olyan dokumentum és információ, amely lehetővé tette a dömpingkülönbözet kiszámítását, „kétségbe vonja a PGJ iránti kérelmekre vonatkozóan a Bizottság által utóbb hozott döntés pártatlanságát”, továbbá hogy „[e] legalábbis olyan alapos és ésszerű gyanút kelt, amely alapján feltételezhető, hogy a Bizottság a felperesek PGJ iránti kérelmeit esetleg nem e kérelmek objektív érdemi vizsgálata alapján utasította el, hanem azért, mert dömpingellenes vámot szándékozott kivetni a felperesek importjaira”.
- 86 Másrészt a felperesek nem szolgálnak semmilyen adattal a PGJ-re vonatkozó döntés azon elemeit illetően, amelyeket szerintük másként lehetett volna értékelni, ha a Bizottság e tekintetben a döntését a három hónapos határidőn belül hozza meg, vagy nem állnak fenn az állítólagos ismeretei az e döntésnek a felperesek dömpingkülönbözetre gyakorolt hatását illetően.
- 87 A felperesek egyszerűen azt állítják, hogy „ha PGJ-t biztosítottak volna nekik [...], a dömpingkülönbözetük – amely az exportra szánt eladásaiknak a Kínában teljesített, nyereséges belföldi eladásaiikkal való összehasonlításán alapul – 0,01% lett volna, vagyis a 2%-os *de minimis* szinten belül maradt volna”, továbbá hogy „[k]övetkezésképpen a Bizottság teljes mértékben tudatában volt annak, hogy a PGJ iránti kérelmek tárgyában hozandó határozata milyen hatással lesz a vizsgálat eredményére, mivel a PGJ biztosítása a vizsgálat annyiban történő lezárását eredményezte volna, amennyiben az a felperesekre vonatkozott”.
- 88 A felperesek hozzátézik, hogy „[h]a a Bizottság a PGJ iránti kérelmekre vonatkozó határozatának meghozatala során nem tudott volna a dömpingkülönbözet *de minimis* jellegéről (abban az esetben, ha a PGJ-t biztosítja), vagy az analóg országban irányadó rendes érték alkalmazása folytán annak nagyon

magas szintjéről (abban az esetben, ha a PGJ-t elutasítja), nem zárható ki, hogy [a Bizottság] e tekintetben másként gyakorolta volna a mérlegelési jogkörét ahhoz képest, ahogy azt a vizsgálat során tette”.

- 89 A felperesek ebből arra következtetnek, hogy „valószínű, hogy a PGJ iránti kérelmeik elutasítására a jelen esetben »az elutasítás által a dömpingkülönbözetre gyakorolt hatás alapján« került sor”.
- 90 Ebben az összefüggésben, még ha feltételezzük is, hogy érveik megfogalmazásával a felperesek azt akarták bizonyítani, hogy a Bizottság visszaélt a hatáskörével, ezeket az érveket akkor is el kell utasítani. Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy valamely uniós határozat vagy egyéb jogi aktus csak akkor jogellenes hatáskörrel való visszaélés miatt, ha objektív, releváns és egybehangzó valószínűsítő körülmények alapján nyilvánvaló, hogy azt a hivatkozott céltól eltérő cél elérése érdekében fogadták el (a Bíróság C-323/88. sz. Sermes-ügyben 1990. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-3027. o.] 33. pontja; a Törvényszék T-167/94. sz., Nölle kontra Tanács és Bizottság ügyben 1995. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2589. o.] 66. pontja és T-2/95. sz., Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ügyben 1998. október 15-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-3939. o.] 376. pontja). Márpedig a felperesek erre utaló valószínűsítő körülményeket nem terjesztettek elő.
- 91 Másfelől a felperesek úgy vélik, hogy a saját magatartásuknak a Tanács és a Bizottság állításával ellentétben nem volt olyan hatása, amely késleltette volna a Bizottságot a PGJ iránti kérelmükre vonatkozó határozat elfogadásában, mivel a Bizottság ragaszkodott ahhoz, hogy a dömpingre vonatkozó információkat ugyanabban az időpontban terjesszék elő, mint amikor a Bizottság lefolytatta a PGJ iránti kérelmek vizsgálatát, valamint további információkat is kért.
- 92 A késelem betudásával kapcsolatos kérdés ugyanakkor a jelen esetben nem releváns, ezért a Törvényszék azt nem vizsgálja meg.
- 93 Következésképpen az első jogalapot el kell utasítani.

A második, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második albekezdésében foglalt lényeges eljárási szabály, valamint a védelemhez való jog megsértésére alapított jogalapról

- 94 E jogalap két részből áll, amelyek közül az első a dömpingellenes tanácsadó bizottsággal folytatott tényleges konzultációra, a második pedig a védelemhez való jog megsértésére vonatkozik.

A dömpingellenes tanácsadó bizottsággal folytatott tényleges konzultációra vonatkozó első részről

- 95 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság nem közölt „bizonyos meghatározó jelentőségű adatokat a dömpingellenes tanácsadó bizottsággal”, továbbá hogy „[a tanácsadó bizottságot] megtévesztette” azáltal, hogy a PGJ-re vonatkozó olyan javaslatot terjesztett elé, amely „súlyos pontatlanságokat és kihagyásokat” tartalmazott, valamint azáltal, hogy a felpereseknek a Bizottság javaslatára tett észrevételeit tévesen mutatta be, ami megakadályozta a tanácsadó bizottságot abban, hogy az ügyet teljes körűen megismerve nyilvánítson véleményt.
- 96 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy a Bíróság a C-69/89. sz., Nakajima kontra Tanács ügyben 1991. május 7-én hozott ítéletének (EBHT 1991., I-2069. o.) 48–51. pontjában megállapította, hogy a természetes és jogi személyek nem hivatkozhatnak az olyan szabályok állítólagos megsértésére, amelyeknek nem a magánszemélyek védelme a célja, hanem a megfelelő ügyintézés érdekében a szervezeti egységek belső működésének megszervezésére irányulnak, mint például a Tanács ülései előzetes napirendjének összeállítása érdekében megállapított határidő tiszteletben tartására, vagy az arra vonatkozó szabályok, hogy valamely rendelet az elfogadásának napján az összes nyelvi változatban hozzáférhető legyen.

- 97 Ez azonban nem jelenti azt, hogy valamely magánszemély soha ne hivatkozhatna megalapozottan az uniós jogi aktusok elfogadásához vezető döntéshozatali folyamatra vonatkozó szabályok megsértésére. Az intézmények belső eljárásait szabályozó rendelkezéseken belül ugyanis különbséget kell tenni azok között, amelyeknek a megsértésére a természetes és jogi személyek azért nem hivatkozhatnak, mert e rendelkezések az intézmény belső működésének csak olyan részletkérdéseire terjednek ki, amelyek nem érinthetik e személyek jogi helyzetét, valamint azok között, amelyeknek a megsértésére ezzel szemben hivatkozni lehet, mivel e személyek számára jogokat keletkeztetnek és jogbiztonsági tényezőként szolgálnak.
- 98 Így a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációra vonatkozó szabály megsértése csak akkor teheti jogellenessé az érintett intézmény végleges határozatát, ha e szabály kellő lényegi tartalommal rendelkezik, továbbá hátrányosan érinti az eljárási szabálysértésre hivatkozó fél jogi és anyagi helyzetét.
- 99 A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultáció ugyanis olyan lényeges alakszerűségnek minősül, amelynek a megsértése érinti a konzultációt követően elfogadott jogi aktus jogszerűségét, amennyiben bizonyítást nyer, hogy bizonyos meghatározó jelentőségű adatok továbbításának elmaradása nem tette lehetővé, hogy a tanácsadó bizottság az ügyet teljes körűen megismerve – vagyis valamely meghatározó jelentőségű kérdést illetően pontatlanságok vagy kihagyások általi megtevesztés nélkül – nyilvánítson véleményt (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-122/09. sz., Zhejiang Xinshiji Foods és Hubei Xinshiji Foods kontra Tanács ügyben 2011. február 17-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 104. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 100 Nem áll fenn ilyen helyzet, ha a tanácsadó bizottsághoz nem továbbított vagy késedelmesen továbbított dokumentumok nem tartalmaznak jelentős vagy korábban még nem ismert értékelési elemeket azokhoz képest, amelyek már szerepelnek abban az iratanyagban, amelyet közöltek a tanácsadó bizottsággal az összehívása során. Ilyen esetben ugyanis annak, hogy a Bizottság nem továbbít valamely dokumentumot vagy késedelmesen továbbítja azt, nincs semmilyen hatása a konzultációs eljárás eredményére.
- 101 Ezért az ilyen mulasztás nem alkalmas arra, hogy az egész közigazgatási eljárást jogellenessé tegye, ezáltal pedig a végleges jogi aktus jogszerűségét kétségbe vonja (lásd ebben az értelemben a fenti 99. pontban hivatkozott Zhejiang Xinshiji Foods és Hubei Xinshiji Foods kontra Tanács ügyben hozott ítélet 105. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 102 Másfelől azt a lehetőséget, hogy a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációra vonatkozó rendelkezések megsértése érintse a végül elfogadott jogi aktus jogszerűségét, nem vonja kétségbe az, hogy a tanácsadó bizottság véleményének nincs kötelező ereje.
- 103 A jelen esetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság 2010. szeptember 2-án a felpereseknek és a dömpingellenes tanácsadó bizottságnak egyszerre elküldte a PGJ iránti kérelmekre vonatkozó előzetes tájékoztató dokumentumát. A Bizottság a felperesek észrevételeinek előterjesztésére 2010. szeptember 12-ig biztosított határidőt. E határidőt a Bizottság a felperesek erre irányuló kérelme alapján 2010. szeptember 16-ig meghosszabbította. A dömpingellenes tanácsadó bizottság ülésére 2010. szeptember 14-én került sor. A felperesek 2010. szeptember 17-én benyújtották az előzetes tájékoztató dokumentumra vonatkozó előzetes észrevételeiket. A meghallgatásra ugyanezen a napon került sor. A Bizottság 2010. szeptember 21-én – miután megkezdte a PGJ iránti kérelem elemzését és teljes körű értékelését – elküldte a tanácsadó bizottságnak a PGJ-re vonatkozó tájékoztató dokumentummal kapcsolatban és a tárgyalás során a felperesek által tett észrevételek összefoglalóját. A Bizottság ezzel együtt 2010. szeptember 24-ben állapította meg azt a határidőt, amelyen belül a dömpingellenes tanácsadó bizottságnak véleményt kellett nyilvánítania. A Törvényszék előtti tárgyalás során a Tanács az e tárgyban neki feltett kérdésre adott válaszában pontosította, hogy az említett tanácsadó bizottság tagjai hozzáférhetnek az iratanyaghoz, továbbá kérhetik a Bizottságot a vizsgálat során beszerzett bizonyos dokumentumok csatolására. A felperesek szerint a tanácsadó bizottság tagjai csak az összefoglalót kapják meg. Ezért a felperesek hangsúlyozták ezen összefoglaló jelentőségét.

- 104 A Tanácshoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy először is, a felperesek nem terjesztenek elő semmilyen bizonyítékot azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság hogyan tévesztette volna meg a dömpingellenes tanácsadó bizottságot; másodsor, nem jelölik meg az általuk hivatkozott „súlyos pontatlanságokat és kihagyásokat”; harmadszor, nem jelölik meg, hogy a felperesek által tett észrevételeknek a PGJ-re vonatkozó javaslatban történő bemutatása miért lenne téves, negyedszer pedig nem fejtik ki, hogy a Bizottság miért „[lett volna] akadályozva azon képességében, hogy a javaslatot a felperesek észrevételei fényében módosítsa”.
- 105 Meg kell állapítani, hogy az ügyiratból mindenekelőtt kitűnik, hogy a felperesek nem tartották tiszteltben a PGJ-re vonatkozó tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételeik előterjesztésére megállapított, 2010. szeptember 16-ig meghosszabbított határidőt (lásd a fenti 103. pontot). Ezenkívül a felperesek a 2010. szeptember 17-i levélben tett észrevételeikben pontosították, hogy az említett észrevételekben a Bizottság valamennyi állítását elemezték, továbbá hogy „mivel az APP[-csoport] által nyújtott magyarázatok megalapozottságának megállapításához szükséges információk nem álltak rendelkezésre abban az időpontban, amikor az APP[-csoportnak] elő kellett terjesztenie az észrevételeit, [jelezték] ezt”, valamint hogy „újabb, kiegészített és felülvizsgált levelet fognak küldeni legkésőbb 2010. szeptember 27-ig, amikor is minden szükséges dokumentum a [rendelkezésükre] áll”. A kiegészített és felülvizsgált észrevételeket a felperesek végül csak 2010. október 28-án továbbították.
- 106 Ezért az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában foglalt lényeges eljárási szabálynak a megtámadott rendelet jogszerűségét érintő megsértésének alátámasztása érdekében a felperesek nem hivatkozhatnak arra sem, hogy a Bizottság nem várta meg az előzetes tájékoztató dokumentumra vonatkozó észrevételeiket, mielőtt a dömpingellenes tanácsadó bizottsághoz fordult, mindenesetre pedig a javaslat megvitatását nem halasztotta el e bizottság későbbi ülésére, miután az említett észrevételeket megkapta és elemezte.
- 107 Ráadásul a felperesek által a 2010. szeptember 2-i tájékoztató dokumentumra tett észrevételek, valamint ezen észrevételeket illetően a Bizottság által a dömpingellenes tanácsadó bizottság tagjainak 2010. szeptember 21-én elküldött dokumentum vizsgálatából kitűnik, hogy a Bizottság a PGJ-re vonatkozóan nem olyan javaslatot terjesztett az említett bizottság elé, amely „súlyos pontatlanságokat és kihagyásokat” tartalmazott volna. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság a PGJ biztosításának első három feltételét illetően a felperesek által tett észrevételek összefoglalóját akként készítette el, hogy feltüntette a 2010. szeptember 2-i előzetes tájékoztató dokumentumban szereplő adatokhoz képest új adatokat.
- 108 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a dömpingellenes tanácsadó bizottságot egy meghatározó kérdés tekintetében nem tévesztették meg pontatlanságokkal vagy kihagyásokkal, továbbá hogy e bizottságnak módjában állt az ügyet teljes körűen megismerve véleményt nyilvánítani.
- 109 A jelen jogalap első részét tehát mint megalapozatlant el kell utasítani.

A védelemhez való jog megsértésére vonatkozó második részről

- 110 A jelen ügyben a felperesek a védelemhez való jog és a szabályszerű eljáráshoz való jog megsértésére hivatkoznak, amennyiben a Bizottság 2010. szeptember 2-án egyszerre küldte el a javaslatára vonatkozó munkadokumentum egy példányát a dömpingellenes tanácsadó bizottságnak, valamint a PGJ-re vonatkozó tájékoztató dokumentumot a felpereseknek.
- 111 A felperesek e tekintetben azt állítják, hogy 2010. szeptember 2-án a Bizottság már eldöntötte, hogy a PGJ iránti kérelmüket elutasítja, és egyáltalán nem állt szándékában elemezni a felperesek észrevételeit azon végleges javaslatának kialakítása előtt, amelyet véleményezés céljából be kellett nyújtania a

dömpingellenes tanácsadó bizottságnak, egyébként pedig a Bizottság a felperesek 2010. szeptember 16-i észrevételeinek benyújtását követően „megtagadta a PGJ-re vonatkozó [előzetes] tájékoztató dokumentum helyesbítését”.

- 112 A felperesek szerint e körülmény „nagy valószínűséggel befolyásolta azokat a következtetéseket, amelyeket [a Bizottság] ezen észrevételekből levonhatott”.
- 113 Emlékeztetni kell arra, hogy a védelemhez való jog ilyen megsértése, amennyiben azt igazoltnak feltételezzük, a közigazgatási eljárást érintő szabálytalanságnak minősülhetne. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, az eljárási szabálytalanság csak akkor vonja maga után valamely határozat teljes vagy részleges megsemmisítését, ha megállapítható, hogy e szabálytalanság hiányában a közigazgatási eljárás más eredményre vezethetett volna, és következésképpen a PGJ iránti kérelmekre vonatkozó határozat tartalma más lehetett volna (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-345/03. sz., *Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság* ügyben 2008. március 12-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-341. o.] 147. pontját és T-332/03. sz., *European Service Network kontra Bizottság* ügyben 2008. március 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 130. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Márpedig a felperesek nem terjesztenek elő semmilyen bizonyítékot, amely alátámaszthatná, hogy a hivatkozott szabálytalanság befolyásolta volna a szóban forgó határozat tartalmát.
- 114 Ezért a második jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 115 Következésképpen a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A harmadik, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első albekezdésének alkalmazása során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibákra, valamint az indokolás hiányára alapított jogalapról

Előzetes észrevételek

- 116 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (lásd a Bíróság C-17/03. sz., *VEMW és társai* ügyben 2005. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-4983. o.] 41. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 117 Másfelől, amennyiben valamely rendeletnek és különösen annak egyik rendelkezésének nyelvtani és történeti értelmezése nem teszi lehetővé, hogy megállapítsák annak pontos hatályát, a kérdéses rendelkezést mind annak célja, mind pedig annak általános rendszere alapján kell értelmezni (lásd analógia útján a Bíróság C-68/94. és C-30/95. sz., *Franciaország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben* 1998. március 31-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1375. o.] 168. pontját, és a Törvényszék T-102/96. sz., *Gencor kontra Bizottság* ügyben 1999. március 25-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-753. o.] 148. pontját).
- 118 Végül emlékeztetni kell arra is, hogy valamely jogi aktus rendelkező része elválaszthatatlan annak indokolásától, abban az értelemben, hogy a jogi aktust szükség esetén az elfogadásához vezető okok figyelembevételével kell értelmezni (a Bíróság a C-355/95. P. sz., *TWD kontra Bizottság* ügyben 1997. május 15-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-2549. o.] 21. pontja).
- 119 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja szerint:

„A [Kínából] [...] származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és

eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében. Ettől eltérő esetben az a) pontban megállapított szabályokat kell alkalmazni.”

- 120 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja kimondja, hogy „[a] [2. cikk (7) bekezdésének b) pontja] szerinti kérelmet írásba kell foglalni, és ennek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis [többek között] a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik”.
- 121 A fenti rendelkezésekből következik, hogy a bizonyítási teher arra a gyártóra hárul, amely az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja alapján PGJ-ben kíván részesülni. Következésképpen nem az uniós intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy a gyártó nem felel meg a szóban forgó jogállás megadása feltételeinek. Ezen intézményeknek ellenben mérlegelniük kell azt, hogy az érintett gyártó által benyújtott adatok elegendők-e annak bizonyítására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első albekezdésében a PGJ elismerése tekintetében előírt feltételek teljesülnek, és az uniós bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ez a mérlegelés nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát (lásd ebben az értelemben a fenti 64. pontban hivatkozott Shanghai Excell M&E Enterprise és Shanghai Adepteck Precision kontra Tanács ügyben hozott ítélet 83. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 122 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az érintett országban megvalósuló jogi vagy politikai jellegű ténybeli helyzetek értékelése keretében az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek annak meghatározása érdekében, hogy valamely exportőr elnyerheti-e a PGJ-t. Ebből következően az uniós bíróságnak arra kell korlátoznia az intézmények ilyen mérlegelése tekintetében végzett felülvizsgálatát, hogy az eljárási szabályokat tiszteletben tartották-e, a vitatott választást megalapozó tények a valóságnak megfelelnek-e, valamint nem történt-e nyilvánvaló hiba e tények mérlegelésében, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés (lásd a Törvényszék T-35/01. sz., Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben 2004. október 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3663. o.] 48. és 49. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 123 Márpedig szintén az állandó ítélkezési gyakorlat, hogy amikor az uniós intézmények ilyen jogkörrel rendelkeznek, még jelentősebb szerep jut az uniós jogrend által a közigazgatási eljárásban biztosított garanciák betartásának, és ezen garanciák közé tartozik különösen a hatáskörrel rendelkező intézmény arra vonatkozó kötelezettsége, hogy az adott ügy minden releváns elemét gondosan és pártatlanul megvizsgálja (a Bíróság C-269/90. sz. Technische Universität München ügyben 1991. november 21-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-5469. o.] 14. pontja, valamint a fenti 90. pontban hivatkozott Nölle kontra Tanács és Bizottság ügyben hozott ítélet 73. pontja).
- 124 A jelen ügyben a Bizottság azzal az indokkal tagadta meg a felperesektől a PGJ-t, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy megfelelnek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első albekezdésében meghatározott első három kritériumnak (lásd a fenti 41. pontot), vagyis az annak biztosítására irányuló kritériumoknak, hogy:
- a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik;
 - a vállalkozás egy átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak;

- a vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés.

Az indokolás állítólagos hiányáról

- 125 A jelen jogalap címéből kitűnik, hogy a felperesek az indokolás olyan hiányára is hivatkoznak, amelyet egyébként a válasz szakaszában nem említettek. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a felhozott jogalapoknak az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontja értelmében vett rövid ismertetése nem jelenti azt, hogy e jogalapokat valamely különleges módon kellene megfogalmazni. Az ítélkezési gyakorlat szerint a bármely felperes által hivatkozott jogalapot inkább annak lényege, mint jogi besorolása szerint kell értékelni (a Bíróság 19/60., 21/60., 2/61. és 3/61. sz., Fives Lille Cail és társai kontra Főhatóság egyesített ügyekben 1961. december 15-én hozott ítélet [EBHT 1961., 559. o.]). Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a felperesek az indokolás állítólagos hiányára vonatkozóan nem hoznak fel semmilyen érzékelhető és egyértelmű érvet, vagyis e címen nem kell vizsgálatot lefolytatni. Következésképpen csak az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első bekezdésének alkalmazása során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibákra alapított érveket kell megvizsgálni.
- 126 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek egyszerre kell teljesülniük, olyannyira, hogy ha valamely gyártó nem felel meg e feltételek valamelyikének, a PGJ biztosítása iránti kérelmét el kell utasítani (a fenti 122. pontban hivatkozott Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott ítélet 54. pontja).
- 127 Mindenekelőtt a jelen jogalap harmadik részét kell megvizsgálni, amely a PGJ biztosításának harmadik kritériumára vonatkozik.

A PGJ biztosításának harmadik kritériumára vonatkozó harmadik részről

- 128 Az ideiglenes rendelet (39) preambulumbekkezdése szerint:

„[A] vizsgálat megállapította, hogy jelentős torzulások állnak fenn a négy egymással kapcsolatban álló gyártó földhasználati jogai tekintetében. Ezekből az következik, hogy a földhasználati jogokat nem a piacgazdaság feltételeivel összhangban nyújtották és tartják fenn. A helyszínen azt is megállapították, hogy jelentős torzulások tapasztalhatók a négy egymással kapcsolatban álló exportáló gyártó részére a kínai bank-, illetve pénzügyi szektor által nyújtott hitelezés területén is. A legtöbb hitelt olyan bankok nyújtották, amelyekben az állam jelentős tulajdonrészrel rendelkezik, és egyértelmű jelek utalnak arra, hogy a pénzügyi intézetek az általános állami iparpolitikai intézkedések figyelembevételével állapították meg a csoport hitelképességét, ezért olyan vállalatoknak nyújtottak hitelt, amelyek rossz pénzügyi helyzetben voltak. A fenti megállapításokat figyelembe véve a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a négy egymással kapcsolatban álló exportáló gyártó nem igazolta, hogy megfelel a harmadik kritériumnak.”

– A földhasználati jogokról

- 129 A Bizottság a PGJ-re vonatkozó tájékoztató dokumentumában megállapította, hogy:

- a földhasználati jogok odaítélése azon fél kifejezett befektetési ígéretéhez kötődik, amelynek e jogokat odaítélik; ha adott határidőn belül nem kerül sor e befektetésre, az állam visszaveheti a földterületet anélkül, hogy bármilyen ellentételezést fizetne;

- a befektetőnek/társaságnak semmilyen ellentételezést nem irányoznak elő a földhasználati szerződés rendes felmondásának időpontjára; más szavakkal, az állam ilyen esetben arra számít, hogy a magánbefektető végrehajtja a befektetéseit, vagyis felépíti a gyárat, a földbérleti időszak végén pedig az összes befektetett eszközt (épületek, gépek stb.) térítésmentesen átengedi az államnak;
 - a földhasználati jogok odaítélésének jóváhagyásáért a nemzeti tervezési bizottság/a Kereskedelmi Minisztérium viselte a végső felelősséget;
 - a Suzhou Industrial Park a földhasználati jogokért fizetendő árat a Kínai Népköztársaság Államtanácsa által kibocsátott, a földterületek árai meghatározásának módszereire vonatkozó egyértelmű utasításoknak megfelelően határozta meg;
 - e torzulások alapján megállapítható, hogy a szóban forgó társaságok a földhasználati jogokat nem piacgazdasági feltételek mellett szerezték meg.
- 130 Az ideiglenes rendelet (46) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az APP-csoport – amelyhez a felperesek is tartoznak – azt állította, hogy „a földhasználati jogok juttatásával kapcsolatban jelzett torzulások nemcsak [Kínára] jellemzők, hanem Európában is léteznek, mivel ezeket a korlátozásokat a befektetők megszerzéséért és a befektetéseknek a vonatkozó szabályozási követelményekkel való összhangjáért felelős hatóságok rendelik el”.
- 131 A jelen kereset keretében a felperesek először is azt állítják, hogy a szóban forgó állítólagos torzulások a piacgazdasággal rendelkező országokban is rendszeresen észlelhetők. Másodszor, a felperesek úgy vélik, hogy az ipari övezetben fekvő földterületek árait minden országban mindig a hatóságok állapítják meg, e hatóságok pedig az ipari projektek engedélyezése előtt mindenütt korlátozásokat írnak elő.
- 132 Érvelésük alátámasztása érdekében a felperesek megelégednek azzal, hogy utalnak a PGJ iránti kérelmüket illetően 2010. október 28-án tett észrevételeikkel együtt előterjesztett bizonyítékokra, valamint a válaszukhoz csatolt iratokra.
- 133 Meg kell állapítani – mint azt a Tanács is helyesen tette –, hogy a felperesek nem vitatják a Bizottság azon következtetéseit, amelyek szerint egyrészt a földhasználati jogokat olyan feltételek mellett biztosították nekik, amelyek nem felelnek meg a piaci értéknek, másrészt pedig az állam közreműködik e jogok árának megállapításában.
- 134 A felperesek ugyanígy kifejezetten elismerik, hogy a PGJ-re vonatkozó vizsgálat nem annak meghatározására irányul, hogy az Unióban is fennállhatnak-e torzulások, mint azt a Bizottság az ideiglenes rendelet (46) preambulumbekzdésében megjegyezte.
- 135 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság alapokmánya 21. cikkének és az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a értelmében minden keresetlevélnek tartalmaznia kell a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ennek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes részére védekezésének előkészítését, és hogy a Törvényszék adott esetben további erre vonatkozó információ nélkül gyakorolhassa bírósági felülvizsgálati jogkörét. A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében ahhoz, hogy a kereset az említett rendelkezések alapján elfogadható legyen, szükséges, hogy azok a lényeges ténybeli vagy jogi körülmények, amelyeken a kereset alapul, legalább röviden összefoglalva, de összefüggően és érthetően kitűnjenek magából a keresetlevélből. Jóllehet a keresetlevél szövege egyes pontokban alátámasztható és kiegészíthető az ahhoz kapcsolt iratok részeire való hivatkozásokkal, addig más, akár a keresetlevélhez mellékel iratokra való általános hivatkozás nem pótolhatja a lényegi jogi érvelés hiányát, amelynek a keresetlevélben kell megjelennie (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-347/88. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 1990. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 1990., I-4747. o.] 28. pontját, valamint a C-52/90. sz., Bizottság kontra Dánia ügyben 1992. március 31-én hozott ítéletének [EBHT 1992., I-2187. o.] 17–19. pontját). Márpedig

azok a ténybeli és jogi elemek, amelyekkel a felperesek a jelen kifogást próbálják alátámasztani, nem derülnek ki érthető módon a beadványaikból. Mivel a felperesek megelégednek azzal, hogy az álláspontjukat mellékletek útján adják elő, a jelen kifogást elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

– A kölcsönökről

- 136 A PGJ-re vonatkozó tájékoztató dokumentumból kitűnik, hogy a Bizottság a felperesek és az APP-csoport fizetőképességének vizsgálata után úgy ítélte meg, hogy nehezen érthető, hogy az állami tulajdonban lévő kínai bankok minek alapján értékelték az APP-csoport fizetőképességét, mivel a csoporthoz tartozó társaságoknak komoly problémái merültek fel a kölcsöneik visszafizetését illetően, továbbá az említett bankokkal szemben fennálló kötelezettségeik egy részét nem tudták teljesíteni, e bankok azonban erre nem reagáltak. A Bizottság azt is megállapította, hogy a bankok súlyos pénzügyi és finanszírozási problémák, valamint tőkekihelyezési nehézségek ellenére is kölcsönöket nyújtottak. A Bizottság általánosságban megállapította, hogy az állami tulajdonban lévő azon kínai bankok, amelyek forrást biztosítottak az APP-csoportnak, a csoport kritikus pénzügyi helyzetét nem ítélték problémásnak.
- 137 A Bizottság ezt követően megállapította:
- „Az eddigiekből világosan kitűnik, hogy a jelen ügyben jelentős torzulások állnak fenn a kínai banki/finanszírozási ágazat által nyújtott kölcsönöket illetően. Másfelől a nem üzleti alapon nyújtott kölcsönöknek messzire ható következményei vannak. Kétségesnek tűnik ugyanis, hogy a társaság e kölcsönök nélkül létezne. A legtöbb kölcsönt olyan bankok nyújtották, amelyekben az állam jelentős tulajdonrészrel rendelkezik. A torzulások e típusa olyan magatartásra jellemző, amely nem felel meg a piacgazdasági magatartásnak, és világosan kitűnik belőle, hogy a társaság nem piacgazdasági feltételek mellett, hanem a kormány általános iparpolitikai intézkedéseit figyelembe véve részesült a kölcsönökben.”
- 138 Az ideiglenes rendelet (39) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy „[a] legtöbb hitelt olyan bankok nyújtották, amelyekben az állam jelentős tulajdonrészrel rendelkezik, és egyértelmű jelek utalnak arra, hogy a pénzügyi intézetek az általános állami iparpolitikai intézkedések figyelembevételével állapították meg a csoport hitelképességét, ezért olyan vállalatoknak nyújtottak hitelt, amelyek rossz pénzügyi helyzetben voltak”.
- 139 Másfelől az ideiglenes rendelet (47) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az APP-csoport egyrészt „[azt] állított[a], hogy a Bizottság megállapításai spekulatívak”. Másrészt „[a]zt is állított[a] továbbá, hogy a Bizottság által jelzett torzulások legfeljebb támogatásnak minősülhetnek”, és „[í]gy arra hivatkoztak, hogy – mivel folyamatban van egy párhuzamos szubvencióellenes vizsgálat is – ezek az állítólagos támogatások nem képezhetik a [PGJ] elutasításának az alapját”.
- 140 Először is meg kell állapítani, hogy a felperesek nem tagadják a Bizottság által feltárt torzulások fennállását, és nem szolgálnak semmilyen bizonyítékkal azon állításuk alátámasztása érdekében, amely szerint a Bizottság megállapításai tisztán spekulatívak.
- 141 Másodsor, azon érvet illetően, amely szerint e torzulások „nyilvánvalóan olyan szubvenciók”, amelyeket csak kiegyenlítő vámokkal lehet ellentételezni, az ideiglenes rendelet (47) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság megjegyezte: „a [PGJ] iránti kérelem] értékelésében azt állapították meg, hogy torzulások állnak fenn a kínai banki/finanszírozási ágazat által nyújtott hitelezés terén”. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy „[e]z olyan torzulás, amelyet a korábbi nem piacgazdasági rendszerből hoztak át, és független attól, hogy az ilyen cselekmények hatása kiegyenlíthető támogatásnak minősül-e, vagy sem”.

- 142 A jelen ügyben a felperesek általános jelleggel utalnak a 2010. június 8-i levelükre, amelyben azt állították, hogy a szubvenció nem képezheti a PGJ iránti kérelmeik elutasításának indokát anélkül, hogy részletesebb magyarázatokkal szolgálnának.
- 143 Az APP-csoport e levélben átvett és az ideiglenes rendelet (48) preambulumbekzdésében összefoglalt észrevételeiből kitűnik, hogy az APP-csoport szerint „a kínai exportáló gyártók csoportjának [PGJ-t] kell biztosítani, hogy elkerüljék az egy időben végzett szubvencióellenes vizsgálatra vonatkozó kétszeri számítást”. Az APP-csoport azt állította, hogy „az állami támogatás része a piacgazdasági elbánásra vonatkozó értékelésnek, hatással van a piacgazdasági elbánással kapcsolatos megállapításokra, és így egy időben végzett szubvencióellenes vizsgálatokban kell foglalkozni vele”. Az APP-csoport utalt az arányosság elvére és a megfelelő ügyintézéshez való jogra is.
- 144 A Bizottság az ideiglenes rendelet (49) preambulumbekzdésében először is azért utasította el ezeket az érveket, mert „[a]z a tény, hogy [...] folyamatban van egy szubvencióellenes vizsgálat, nem menti fel a vizsgáló hatóságot az alól, hogy megbizonyosodjon a [PGJ-ben] részesítés feltételeinek teljesüléséről”. Másodszor, „[a] dömpingellenes és a kiegyenlítő vámok kétszeri számításának a kérdését a hatályos uniós jogszabályok rendelkezései szabályozzák, azaz az alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdése, valamint az [Unióban] tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdése, és ez független attól, hogy a kérdéses exportáló részére biztosítottak-e piacgazdasági elbánást”, miközben, „[m]ivel a kínai együttműködő felekre vonatkozó javasolt ideiglenes dömpingellenes vám alapja a kár megszüntetéséhez szükséges szint és nem a dömpingkülönbözlet, bármely, kétszeri számításra vonatkozó kérelem érvénytelen”.
- 145 A jelen ügyben az ügyiratból kitűnik, hogy a felperesek nem vitatták e megállapításokat.
- 146 A felperesek emlékeztetnek arra, hogy a 2010. június 8-i levélben azt is kifejtették, hogy a WTO joga – pontosabban a TKI-megállapodás 32. cikkének (1) bekezdése – szerint csak két olyan intézkedés van, amely a szubvenciók hatásait hivatott helyreállítani, vagyis egyrészt a WTO vitarendezési eljárásának lefolytatása, másrészt pedig a kiegyenlítő vámok, amelyeket csak azt követően lehet kivetni, hogy a szubvenció tárgyában vizsgálatot folytattak le. Következésképpen az uniós intézmények nem jogosultak arra, hogy a szubvencióban részesülő társaságokat a PGJ iránti kérelmük dömpingellenes vizsgálat keretében történő elutasításával egyoldalúan szankcionálják, anélkül hogy mérlegelnék, hogy e szubvenciók jogellenesek-e, vagy kiegyenlítő intézkedések alapjául szolgálhatnak-e.
- 147 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a WTO-megállapodások a jellegükre és szerkezetükre figyelemmel főszabály szerint nem szerepelnek azon jogi normák között, amelyek tekintetében az uniós bíróságok az uniós intézmények jogi aktusainak jogszerűségét az EK 230. cikk első bekezdése értelmében vizsgálhatnak (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-149/96. sz., Portugália kontra Tanács ügyben 1999. november 23-án hozott ítéletének [EBHT 1999., I-8395. o.] 47. pontját, és a C-76/00. P. sz., Petrotub és Republica kontra Tanács ügyben 2003. január 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-79. o.] 53. pontját).
- 148 Ha azonban az Unió a WTO keretében vállalt valamely különös kötelezettséget szándékozik végrehajtani, vagy ha az uniós jogi aktus kifejezetten utal a WTO-megállapodások egyedi rendelkezéseire, az uniós bíróságok feladata a szóban forgó uniós jogi aktus WTO-szabályokra figyelemmel fennálló jogszerűségének vizsgálata (lásd ebben az értelemben a Bíróság fenti 147. pontban hivatkozott Portugália kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 49. pontját; a fenti 147. pontban hivatkozott Petrotub és Republica kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 54. pontját, valamint a C-351/04. sz., Ikea Wholesale ügyben 2007. szeptember 27-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-7723. o.] 30. pontját).
- 149 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a jelen esetben erről van-e szó.

- 150 E kérdésre ugyanakkor nemleges választ kell adni.
- 151 Először is, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első albekezdésének harmadik francia bekezdése nem a TKI-megállapodás 32. cikkének (1) bekezdését hajtja végre.
- 152 Másodsor, a PGJ-re vonatkozó határozat sem utal kifejezetten a WTO-megállapodások konkrét rendelkezéseire, ideértve a TKI-megállapodást.
- 153 Harmadszor, a PGJ-re vonatkozó határozatokat annak megállapítását követően hozzák meg, hogy teljesülnek-e a PGJ biztosításának az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első albekezdésében meghatározott feltételei. E határozatokat nem dömping vagy szubvencionálás megállapítását követően hozzák meg. E határozatok nem kötődnek elválaszthatatlanul a dömpingnek vagy szubvencionálás minősülő elemekhez. Következésképpen a PGJ-re vonatkozó határozatok nem minősülnek a TKI-megállapodás 32. cikkének (1) bekezdése értelmében vett konkrét intézkedésnek.
- 154 Az eddigi megfontolások összességéből következik, hogy a felperesek nem állíthatják megalapozottan, hogy a Bizottság a TKI-megállapodás 32. cikke (1) bekezdésének megsértésével hozta meg a PGJ-re vonatkozó határozatot.
- 155 Ebből következik, hogy az uniós intézmények az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első albekezdésének alkalmazása keretében nem követtek semmilyen mérlegelési hibát, amikor megállapították, hogy a felperesek nem felelnek meg a PGJ biztosítása harmadik kritériumának.
- 156 Mivel az e cikkben meghatározott feltételeknek egyszerre kell teljesülniük, a PGJ biztosításának első és második kritériumát nem kell megvizsgálni, mert a jelen ügyben nem teljesül a harmadik kritérium.
- 157 Következésképpen a harmadik jogalap harmadik részét, ezzel együtt pedig e jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A negyedik, a vizsgálat tisztességtelen és részrehajló lefolytatására, valamint túlzott bizonyítási teherre alapított jogalapról

- 158 A jelen jogalap két részből áll, amelyek közül az első a megfelelő ügyintézés elvének állítólagos megsértésére, a második pedig az alaprendelet 18. cikke (1), (3) és (6) bekezdésének állítólagos megsértésére vonatkozik.

A megfelelő ügyintézés elvének állítólagos megsértésére vonatkozó első részből

- 159 Az első rész keretében a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság megsértette a megfelelő ügyintézés elvét egyrészt azért, hogy a PGJ iránti kérelmek mérlegelése során túlzott bizonyítási terhet rótt a felperesekre, másrészt pedig azért, hogy módosította az indokolását a társaságok azon kötelezettségét illetően, hogy a könyvelésüket hozzák összhangba a műveleteikkel, amennyiben e műveletek cáfolatával szembesítik őket. Ráadásul a Bizottság a PGJ iránti kérelmeket nem pártatlanul és tisztességesen mérlegelte.
- 160 Azon érvet illetően, amely szerint a Bizottság a PGJ iránti kérelmeket nem pártatlanul és tisztességesen mérlegelte, meg kell állapítani, hogy a felperesek egyáltalán nem fejtették ki a kifogásukat, vagyis azt az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontja alapján elfogadhatatlannak kell nyilvánítani. Másfelől az a körülmény, hogy a felperesek megítélése szerint az uniós intézmények által nyújtott magyarázatok nem kielégítőek, semmilyen módon nem bizonyítja, hogy az intézmények megsértették volna az indokolási kötelezettségüket.

- 161 A jelen esetben a Bizottság mint a PGJ iránti kérelmekre vonatkozó, 2010. szeptember 2-i tájékoztató dokumentumban, mind pedig a 2010. szeptember 17-i meghallgatás során annak bizonyítását kérte a felperesektől, hogy piacgazdasági feltételek alapján működnek, anélkül hogy magának a Bizottságnak bizonyítania kellene, hogy a felperesek nem feleltek meg a PGJ biztosítására vonatkozó kritériumoknak.
- 162 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Ami az ilyen mérlegelés bírói felülvizsgálatát illeti, azt ezért annak ellenőrzésére kell korlátozni, hogy az eljárási szabályokat tiszteletben tartották-e, a vitatott választást megalapozó tények a valóságnak megfelelnek-e, valamint nem történt-e nyilvánvaló hiba e tények mérlegelésében, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés (a Bíróság fenti 148. pontban hivatkozott Ikea Wholesale ügyben hozott ítéletének 40. és 41. pontja, valamint a C-191/09. P. és C-200/09. P. sz., Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP egyesített ügyekben 2012. február 16-án hozott ítéletének [az EBHT-ban még nem tették közzé] 63. pontja).
- 163 Ugyanez vonatkozik az érintett országban megvalósuló jogi vagy politikai természetű tényállásokra is, amelyeket az uniós intézményeknek kell mérlegelniük annak meghatározása érdekében, hogy valamely exportőr piacgazdasági feltételek között jelentős állami beavatkozás nélkül működik-e, következésképpen elnyerheti-e piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás sajátos jogállását (a Törvényszék T-155/94. sz., Climax Paper kontra Tanács ügyben 1996. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-873. o.] 98. pontja; a fenti 122. pontban hivatkozott Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott ítélet 49. pontja, valamint a fenti 64. pontban hivatkozott Shanghai Excell M&E Enterprise és Shanghai Adeptech Precision kontra Tanács ügyben hozott ítélet 81. pontja).
- 164 Ugyanakkor, ha a kereskedelempolitikai védintézkedések és különösen a dömpingellenes intézkedések területén az uniós bíróság nem is avatkozhat be az uniós hatóságok számára fenntartott mérlegelésbe, az ő feladata meggyőződni arról, hogy az intézmények figyelembe vettek-e minden lényeges körülményt, és az ügy iratainak minden elemét a megkívánt gondossággal vizsgálták-e meg (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-413/03. sz., Shandong Reipu Biochemicals kontra Tanács ügyben 2006. július 13-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2243. o.] 64. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 165 Másfelől emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjából kitűnik, hogy a bizonyítási teher arra gyártóra hárul, amely a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállását meg kívánja szerezni. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja értelmében ugyanis az ugyanezen rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja szerinti kérelmet írásba kell foglalni, és annak elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik. Következésképpen nem az uniós intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy a gyártó nem felel meg a szóban forgó jogállás megadása feltételeinek. Ezen intézményeknek ellenben mérlegelniük kell azt, hogy a gyártó által benyújtott adatok elegendők-e annak bizonyítására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek, és az uniós bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ez a mérlegelés nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát (a Bíróság C-249/10. P. sz., Brosmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ügyben 2012. február 2-án hozott ítéletének 32. pontja; lásd ebben az értelemben a fenti 122. pontban hivatkozott Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott ítélet 53. pontját, valamint a fenti 64. pontban hivatkozott Shanghai Excell M&E Enterprise és Shanghai Adeptech Precision kontra Tanács ügyben hozott ítélet 83. pontját).

- 166 Ugyanakkor a megfelelő ügyintézés elvéből – amely az Unió általános jogelveinek részét képezi – következik, hogy az intézmények által a PGJ-t kérelmező gyártó-exportőrökre hárított bizonyítási teher nem lehet ésszerűtlen (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-221/05. sz., Huvis kontra Tanács ügyben 2008. július 8-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 77. pontját).
- 167 Az ügy iratanyagából kitűnik, hogy a felperesek kizárólag azt vitatják, hogy nekik kellett bizonyítékokkal szolgálni arról, hogy a könyvelésük tükrözte a műveleteiket, mindezt pedig a PGJ biztosításának második feltétele keretében. Ennek kapcsán a felpereseknek azt kellene bizonyítaniuk, hogy kapcsolat áll fenn a könyveléseikben szereplő kifizetések, tartozások és bejegyzések között egyrészt az exportműveletek, másrészt a kapcsolt felekkel teljesített belső eladások, harmadrészt pedig a nem kapcsolt szállítóktól történő alapanyag-beszerzések tekintetében.
- 168 Az ilyen bizonyítási teher nem tekinthető ésszerűtlennek.
- 169 Ráadásul az iratanyagból nem tűnik ki, hogy a Bizottság módosította volna az okfejtését azon kötelezettséget illetően, hogy a felperesek könyveléseit összhangba kell hozni a műveleteikkel, mint azt a felperesek állítják.
- 170 Ebből következik, hogy a jelen jogalap első részét el kell utasítani.

Az alaprendelet 18. cikke (1), (3) és (6) bekezdésének állítólagos megsértésére alapított második részről

- 171 A felperesek véleménye szerint az első rész keretében általuk kifejtett tényállási elemekből kitűnik, hogy a Bizottság nem működött együtt velük az annak megállapítására irányuló közös cél elérése érdekében, hogy a felperesek által a PGJ iránti kérelmeikben szolgáltatott információk pontosak-e, mint azt pedig az alaprendeletnek a WTO fellebbviteli testülete által az „Egyesült Államok – dömpingellenes intézkedések a Japánból származó, egyes melegen hengerelt acéltermékekre” ügyben 2001. július 24-én készített jelentés (WT/DS184/AB/R, 99. pont) fényében értelmezett 18. cikkének (1), (3) és (6) bekezdése előírja. A felperesek szerint az említett jelentésből kitűnik, hogy a Bizottság minden alkalommal megsérti az alaprendelet 18. cikkét, amikor valamely közös cél elérése érdekében nem működik együtt a vizsgálat alá vont felekkel.
- 172 Mielőtt rátérne a második rész vizsgálatára, a Törvényszéknek azonosítania kell az első rész keretében kifejtett azon tényállási elemeket, amelyekre a felperesek hivatkoznak. Meg kell állapítani, hogy a felperesek először is a keresetlevél 201. pontjában azt állítják, hogy a Bizottság ahelyett, hogy együttműködési folyamatot kezdeményezett volna velük, „az ellenőrzés során kedvezőtlen tényállási elemeket gyűjtött össze, és azokat [...] csak a PGJ iránti kérelmekre vonatkozó tájékoztató dokumentumokban közölte [a felperesekkel]”. Másodszer, a felperesek a keresetlevél 204. pontjában előadják, hogy „[a helyszíni ellenőrzés során] a Bizottság egyetlen gondja és prioritása az volt, hogy a nyitott számlákra kapott átalányösszegeket a könyvelési dokumentumok között szereplő dokumentumok alapján konkrét számlákhoz kösse”.
- 173 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a felperesek nem terjesztenek elő semmilyen bizonyítékot az állításaik alátámasztása érdekében. Megelégednek egyszerű állítások megfogalmazásával.
- 174 Mivel az alaprendelet 18. cikke (1), (3) és (6) bekezdésének megsértésére alapított kifogás nem tartalmazza az alapjául szolgáló ténybeli és jogi érvek rövid ismertetését, azt az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontja alapján elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.
- 175 Mindazonáltal a felperesek állításainak ellentmond az, hogy a jelen ügyben a Bizottság a vizsgálat során mindvégig együttműködőnek mutatkozott. Először is, a felperesek kifejezett kérelmére több alkalommal meghosszabbította a felpereseknek biztosított határidőket, amit a felperesek nem vitatnak. Másodszer,

meghallgatást rendelt el néhány órával azt követően, hogy a felperesek erre irányuló kérelme beérkezett hozzá, amit a felperesek szintén nem vitatnak. Harmadszor, a Bizottság figyelembe vette a PGJ-re vonatkozó tájékoztató dokumentummal kapcsolatban a felperesek által tett észrevételeket.

176 Ebből következik, hogy a jelen jogalap második részét el kell utasítani.

177 Következésképpen a negyedik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

3. A kár értékelésére vonatkozó jogalapokról

Az ötödik, az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

178 Az ötödik jogalap két részből áll.

179 Az első rész az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének azáltal történő megsértésén alapul, hogy a Bizottság a vizsgálat során együttműködő öt uniós gyártó egyikét kizárta a kár értékeléséből, anélkül hogy ezt megindokolta volna.

180 A második rész az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének azáltal történő megsértésén alapul, hogy amikor a Bizottság azt értékelte, hogy mit kell mikrogazdasági mutatóknak tekinteni, a négy reprezentatív gyártó által továbbított adatokra hivatkozott, nem pedig az uniós gazdasági ágazat egészét érintő adatokra.

181 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerint „[a] kármegállapításnak egyértelmű bizonyítékokon és tárgyilagos vizsgálaton kell alapulnia[, egyrészt] [...] a dömpingelt behozatal mennyiségét és a dömpingelt [behozatalnak] a Közösség piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatását[, másrészt pedig] [...] az ilyen [behozatalnak] a közösségi gazdasági [ágazatra] gyakorolt hatását illetően”.

182 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan (lásd ebben az értelemben a Bíróság 191/82. sz., Fediol kontra Bizottság ügyben 1983. október 4-én hozott ítéletének [EBHT 1983., 2913. o.] 26. pontját; a fenti 148. pontban hivatkozott Ikea Wholesale ügyben hozott ítélet 40. pontját; a C-535/06. P. sz., Moser Baer India kontra Tanács ügyben 2009. szeptember 3-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-7051. o.] 85. pontját, valamint a Törvényszék T-156/11. sz., Since Hardware [Guangzhou] kontra Tanács ügyben 2012. szeptember 18-án hozott ítéletének 134. pontját).

183 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kár meghatározása összetett közgazdasági kérdések mérlegelését feltételezi. Ennek gyakorlása során az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek (a fenti 96. pontban hivatkozott Nakajima kontra Tanács ügyben hozott ítélet 86. pontja; a Törvényszék T-164/94. sz., Ferchimex kontra Tanács ügyben 1995. szeptember 28-án hozott ítéletének [EBHT 1995., II-2681. o.] 131. pontja; a T-107/04. sz., Aluminium Silicon Mill Products kontra Tanács ügyben 2007. március 14-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-669. o.] 43. pontja, valamint a fenti 182. pontban hivatkozott Since Hardware [Guangzhou] kontra Tanács ügyben hozott ítélet 135. pontja).

184 Az uniós bíróságnak tehát annak ellenőrzésére kell korlátoznia a felülvizsgálatát, hogy az eljárási szabályokat tiszteletben tartották-e, a vitatott választást megalapozó tények a valóságnak megfelelnek-e, valamint nem történt-e nyilvánvaló hiba e tények mérlegelésében, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés (a Törvényszék fenti 183. pontban hivatkozott Ferchimex kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 67. pontja; a T-210/95. sz., EFMA kontra Tanács ügyben 1999. október

28-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-3291. o.] 57. pontja; a fenti 183. pontban hivatkozott Aluminium Silicon Mill Products kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 43. pontja, valamint a fenti 182. pontban hivatkozott Since Hardware [Guangzhou] kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 136. pontja).

- 185 Másfelől a felperesek feladata, hogy olyan bizonyítékot szolgáltatassanak, amely lehetővé teszi a Törvényszék számára annak megállapítását, hogy a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el a kár értékelésekor (lásd ebben az értelemben a Törvényszék fenti 122. pontban hivatkozott Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 119. pontját, valamint a T-300/03. sz., Moser Baer India kontra Tanács ügyben 2006. október 4-én hozott ítélet [EBHT 2006., II-3911. o.] 140. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot; a fenti 182. pontban hivatkozott Since Hardware [Guangzhou] kontra Tanács ügyben hozott ítélet 137. pontját).

Az arra vonatkozó első részről, hogy a Bizottság állítólag nem indokolta meg egy finn gyártónak a kár értékelése szempontjából történő kizárását

- 186 Először is, a felperesek előadják, hogy a Bizottság annak ellenére, hogy nem végzett mintavételt, szűkítette a kár mikrogazdasági jellegüként feltüntetett több mutatójának elemzését, amennyiben csak a négy panaszost ellenőrizte és minősítette az uniós gazdasági ágazat szempontjából reprezentatívnak. Ennek kapcsán a Bizottság nem indokolta meg egy finn gyártó kizárását.
- 187 A felperesek állítása szerint a Bizottság azáltal, hogy a kár értékelése során nem vette figyelembe az egyik, kedvező tendenciákat mutató uniós gyártót, és csak a négy panaszos gyártót minősítette reprezentatívnak, nem folytatta le az elé terjesztett tényállási elemeknek a WTO fellebbviteli testülete által meghatározott értelemben vett „objektív vizsgálatát”.
- 188 A Tanács azt állítja, hogy a Bizottság nem hagyta figyelmen kívül a szóban forgó finn gyártó együttműködését, mivel a mikrogazdasági kármutatók elemzését illetően e gyártó soha nem közölte vele a szükséges adatokat, továbbá a makrogazdasági kármutatók elemzését illetően az említett gyártóra vonatkozó adatokat lefedték a Cepifine által közölt információk.
- 189 A Tanács előadja, hogy az említett finn gyártó termelése az uniós gazdasági ágazat termelésének legfeljebb csak 1,4%-át tette ki, a közölt adatok pedig – még ha bizonyos kedvező tendenciát is jeleznek – nem mondhatnak ellent az összes uniós gyártó tekintetében lefolytatott kárelemzésnek.
- 190 A Tanács hangsúlyozza, hogy mintavételre csak akkor kerülhet sor, ha az együttműködést választó vállalkozások annyira sokan vannak, hogy nem lehet mindegyiknél külön-külön vizsgálatot lefolytatni. Mindenesetre az együttműködő vállalkozások az uniós gazdasági ágazat szempontjából reprezentatívak voltak.
- 191 Az eddigiek alapján azt kell eldönteni, hogy a Bizottság – mint azt a felperesek állítják – a kár értékelésének vizsgálatát valóban nem objektív bizonyítékok alapján folytatta-e le azáltal, hogy egy kedvező adatokkal rendelkező finn gyártót kizárt az uniós gazdasági ágazatból.
- 192 E tekintetben a felperesek csatolnak egy 2010. március 18-án elküldött levelet, amelyben a Bizottság a szóban forgó finn gyártót észrevételek előterjesztésére hívta fel, és amelyre e gyártó a 2010. április 30-án kelt levelében olyan választ adott, amelyből az tűnik ki, hogy nem érte őt kár. Ennek alapján a felperesek a vizsgálat során azt állították, hogy a Bizottság e gyártó együttműködését ésszerű indok nélkül nem hagyhatta volna figyelmen kívül.
- 193 Meg kell állapítani, hogy a dömpingellenes ügyekben a Tanács és a Bizottság rá vannak utalva a felek önkéntes együttműködésére, hogy számukra az előírt határidőn belül benyújtsák a szükséges információkat (a fenti 184. pontban hivatkozott EFMA kontra Tanács ügyben hozott ítélet 71. pontja).

- 194 Mint azt a felperesek állítják, az ideiglenes rendelet (10) preambulumbekzdésében szerepel, hogy „a kínai exportáló gyártók két csoportja, a [Cepifine], a négy panaszos és egy további uniós gyártó, tizenhat független importőr és kereskedő, tizenhét felhasználó, három nyomda- és papíripari szövetség, valamint egy USA-beli (analóg országbeli) gyártó küldte vissza a kitöltött kérdőívet és az egyéb beadványokat”.
- 195 Márpedig az ideiglenes rendelet (29) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy csak négy uniós gyártó válaszolt az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőkön belül.
- 196 A megtámadott rendelet (90) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy „[a]z uniós gazdasági ágazatot ebben a vizsgálatban a teljes uniós gyártást képviselő uniós gyártók szintjén határozták meg [...], függetlenül attól, hogy a gyártók támogatták-e a panaszt, illetve együttműködtek-e a vizsgálatban”.
- 197 Az ideiglenes rendelet (77) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy „[a] vizsgálati időszak alatt a hasonló terméket tizennégy ismert és néhány egyéb nagyon kis gyártó állította elő az Unióban”, továbbá hogy „[a] Cepifine által szolgáltatott adatok a becslések szerint az uniós gyártók termelésének 98%-át lefedik”.
- 198 Az eddigiekre tekintettel a Bizottság a makrogazdasági mutatókat illetően figyelembe vette a szóban forgó finn gyártó helyzetét, mivel a Cepifine által szolgáltatott adatok az uniós gyártó-exportőrök termelésének 98%-át lefedték.
- 199 Ami azonban a mikrogazdasági mutatókat illeti – amelyek csak az egyes vállalkozások által továbbított adatok alapján mérlegelhetők –, meg kell állapítani, hogy a szóban forgó finn gyártó az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőkön belül nem válaszolt.
- 200 Így az a körülmény, hogy a finn gyártó nem válaszolt, nem minősülhet a kár értékelésére vonatkozó objektív bizonyítékokon alapuló konkrét vizsgálat keretében elkövetett mulasztásnak.
- 201 Következésképpen a jelen kifogást el kell utasítani.
- 202 Másodszor, a felperesek azt állítják, hogy az intézmények az EUMSZ 296. cikk és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikke alapján nem tettek eleget az indokolás követelményeinek.
- 203 A Tanács úgy véli, hogy a megtámadott rendelet indokolásának hiányát illetően a felperesek nem szolgálnak semmilyen bizonyítékkal.
- 204 Az első részen belüli első kifogás keretében lefolytatott vizsgálatra tekintettel meg kell állapítani, hogy sem az EUMSZ 296. cikkben, sem pedig az Alapjogi Chartája 41. cikkében foglalt rendelkezéseket nem hagyták figyelmen kívül.
- 205 Következésképpen a jelen kifogást el kell utasítani.
- 206 Ennek következtében a jelen jogalap első részét el kell utasítani.

A mikrogazdasági kármutatók négy reprezentatív uniós gyártón alapuló állítólagos értékelésének módszereire vonatkozó második részről

- 207 Először is, a felperesek azt állítják, hogy a Tanács úgy határozta meg az uniós gazdasági ágazatot, hogy az a Cepifine tizennégy tagjából áll, miközben a Bizottság által a vizsgálata keretében lefolytatott elemzés a kár bizonyos mutatóit illetően négy reprezentatív gyártó helyzetének mérlegelésére szorítkozott.

- 208 A felperesek előadják, hogy a kár bizonyos mutatói, vagyis a mikrogazdasági mutatók csak korlátozott számú gyártót érintenek, azaz a négy panaszost és a szóban forgó finn gyártót, akik egyedüliként válaszoltak a kérdőívre.
- 209 A felperesek szerint ez a módszer torz képet ad a kárról, amennyiben nem tükrözi sem a gyártók alcsoportjának, sem pedig a Cepifine tizennégy tagjának a helyzetét. A Bizottság ugyanis nem teheti meg, hogy egyfelől bizonyos mutatókat illetően azon kár értékelését folytatja le, amely az uniós gazdasági ágazatot érte, másfelől egyéb mutatókat illetően pedig csak annak a kárnak az értékelésére szorítkozik, amely a gyártók reprezentatív részét érte.
- 210 A felperesek úgy vélik, hogy nem logikusak azok a kritériumok, amelyek alapján a Bizottság a kár mutatóit a makrogazdasági vagy a mikrogazdasági kategóriába sorolja. Másfelől azt állítják, hogy a megtámadott rendelet e tekintetben nem tartalmaz semmilyen indokolást és magyarázatot.
- 211 A Tanács azt állítja, hogy az uniós gazdasági ágazatot a teljes uniós termelést képviselő uniós termelők összességéként határozta meg, amelynek részét képezi a Cepifine tizennégy tagja.
- 212 A Tanács előadja, hogy az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése nem tiltja, hogy a kár különböző mutatóit az uniós gyártók különböző alcsoportjaira tekintettel elemezze.
- 213 A Tanács megítélése szerint az elemzés mind a mikrogazdasági kármutatókat, mind pedig a makrogazdasági kármutatókat illetően megfelel az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott kritériumoknak.
- 214 A Tanács úgy véli, hogy a kár makrogazdasági és a mikrogazdasági kritériumai közötti különbségtétel logikus, és gyakorlati megfontolásokon – többek között az adatok hozzáférhetőségén – alapul.
- 215 Meg kell állapítani, hogy a felperesek a jelen jogalap keretében nem vitatják az intézmények által az uniós gazdasági ágazat tekintetében bekövetkezett kár értékelésekor alkalmazott gazdasági tényezők és mutatók relevanciáját, és azt az elemzést sem, amelyet a Bizottság ennek alapján végzett, és amelyet a megtámadott rendelet (90)–(91) preambulumbekkezdése ismertet.
- 216 Emlékeztetni kell arra, hogy a felperesek a mutatók besorolását és a Bizottság által alkalmazott módszert vitatják.
- 217 Az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése így rendelkezik:
- „A dömpingelt behozatalnak az érintett közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatásvizsgálatának mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, beleértve azt a tényt, hogy valamely gazdasági ágazat még a korábbi dömpingelt behozatal vagy támogatás hatásaiból való felépülés folyamatában van; figyelembe kell venni a dömpingkülönbség tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülésének vagy a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; a közösségi árakat befolyásoló tényezőket; a pénzforgalomra (cash flow), az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.”
- 218 A makrogazdasági tényezőket illetően a megtámadott rendelet (90) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy „a Bizottság [...] azt a gyakorlatot követi, hogy a makrogazdasági tényezők értékelését az uniós gazdasági ágazat egészének szintjén elszenvedett kár megállapítása céljából végzi [...]. Az uniós gazdasági ágazatot ebben a vizsgálatban a teljes uniós gyártást képviselő uniós gyártók szintjén határozták meg [...], függetlenül attól, hogy a gyártók [...] együttműködtek-e a vizsgálatban”.

- 219 E tekintetben az ideiglenes rendelet (89) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy „[a] makrogazdasági elemeket (gyártás, kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés és a dömpingkülönbözetek nagysága) a Bizottság a teljes uniós gyártás szintjén értékelte, a Cepifine által szolgáltatott információk alapján”.
- 220 A mikrogazdasági tényezőket illetően a megtámadott rendelet (91) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy „[a] mikrogazdasági tényezőket az uniós gazdasági ágazatot képviselő uniós gyártók szintjén elemezték, függetlenül attól, hogy ezek alátámasztják-e a panaszt, vagy sem”.
- 221 E tekintetben az ideiglenes rendelet (90) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy „[a] mikrogazdasági elemek elemzésére az uniós gyártók szintjén került sor (átlagos egységárak, foglalkoztatás, bérek, termelékenység, készletek, nyereségesség, pénzforgalom, befektetések, befektetések megtérülése, tőkebevonási képesség), az általuk szolgáltatott és megfelelően ellenőrzött adatok alapján”.
- 222 Emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes ügyekben a Tanács és a Bizottság rá vannak utalva a felek önkéntes együttműködésére, hogy számukra az előírt határidőn belül benyújtsák a szükséges információkat (lásd a fenti 193. pontot).
- 223 Az eddigiekből következik, hogy a Bizottság az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdésének megfelelően a különböző kritériumok elemzését a mikrogazdasági mutatókat illetően az uniós gazdasági ágazatra, a mikrogazdasági mutatókat illetően pedig az egyes vállalkozásokra tekintettel végezte el.
- 224 A makrogazdasági mutatókat ugyanis a Bizottság a Cepifine – amely az uniós gyártók termelésének 98%-át lefedi – által szolgáltatott információk alapján mérlegelte.
- 225 Másfelől a mikrogazdasági mutatókat – amelyek az egyes vállalkozások által szolgáltatott információk hozzáférhetőségén alapulnak – a Bizottság azon adatok alapján értékelte, amelyeket a panaszosként eljáró négy reprezentatív gyártó szolgáltatott, kivéve a szóban forgó finn gyártót, amely a megállapított határidőkön belül nem tett nyilatkozatot.
- 226 Az uniós intézmények mérlegelési jogköre keretében az alaprendeletből eredő egyik kötelezettség sem foglalja magában, hogy ezen intézményeknek a kritériumokat makrogazdasági és mikrogazdasági kategóriába kellene besorolniuk, vagy hogy a gyártókön belül ne képezhetnének alcsoportokat, amennyiben a Bizottság olyan bizonyítékokon alapuló objektív vizsgálatot folytat, amelyek maguk is objektívek, mint ahogy ez a jelen ügyben így történt.
- 227 Így meg kell állapítani, hogy a felperesek a kifogásuk alátámasztása érdekében nem szolgálnak semmilyen adattal, amely bizonyíthatná, hogy a kármutatók besorolása és a Bizottság által alkalmazott módszer nem tette lehetővé az objektív bizonyítékokon alapuló konkrét vizsgálat lefolytatását.
- 228 Ennélfogva ezt a kifogást el kell utasítani.
- 229 Másodszor, a felperesek azt állítják, hogy a Bizottságnak mintavételt kellett volna végeznie.
- 230 Az alaprendelet (30) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy „[e]lengedhetetlen a mintavétel előírása azokban az esetekben, amikor a felek vagy az ügyletek száma nagy, annak érdekében, hogy a vizsgálatok a kitűzött határidőn belül befejeződhetnek”.
- 231 Márpedig, mint azt a Tanács is állítja, a Bizottság a jelen ügyben nem volt köteles a mintavétel módszerét alkalmazni (lásd a fenti 190. pontot).
- 232 Az uniós intézményeket megillető, az ítélezési gyakorlatban elismert mérlegelési mozgástér értelmében ugyanis a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor a vizsgálatban csak négy reprezentatív gyártó működött közre.

- 233 Ennélfogva ezt a kifogást el kell utasítani.
- 234 Harmadszor, meg kell állapítani, hogy a felperesek megelégednek annak állításával, hogy a megtámadott rendeletnek hiányos az indokolása, anélkül hogy bármi olyan adattal szolgálnának, amelyből az EUMSZ 296. cikk állítólagos megsértésére lehetne következtetni.
- 235 Így e kifogást el kell utasítani.
- 236 Következésképpen a második részt el kell utasítani.
- 237 Ebből következően az ötödik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.
- 1. A hatodik, az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének és 9. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról*
- 238 Először is, a felperesek felhívják a Törvényszék figyelmét arra, hogy „az eljárás során csak nagyon későn szereztek tudomást arról a módszerről, amelyet a Bizottság a 8%-os célhaszonkulcs meghatározása kapcsán alkalmazott”.
- 239 A megtámadott rendelet (156) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy „[a] kínai exportáló gyártók egy csoportja további részleteket kért a kárt nem okozó ár kiszámításához használt 8%-os elérendő nyereség kiszámításánál alkalmazott módszerről[, a panaszra hivatkozva], amelyben az elérendő nyereség alacsonyabb volt”.
- 240 Ha feltételezzük is, hogy egy érvről van szó, a felperesek nem bizonyítják, hogy ez az állítólagos késelem az álláspontjuk tényleges kifejtése szempontjából hátrányos lett volna számukra, és sértette volna a védelemhez való jogukat.
- 241 Következésképpen, és amennyiben a felperesek lényegében a védelemhez való jog megsértésére szándékoznak hivatkozni, e kifogást el kell utasítani.
- 242 Másodsor, a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdését és 9. cikkének (4) bekezdését, amikor 8% mértékű elérendő nyereséget vett alapul.
- 243 Emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „a »kár«, amennyiben másként nincs meghatározva, a közösségi gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, a közösségi gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve a közösségi gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti”.
- 244 Az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy „a dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő a közösségi gazdasági ágazatot ért kár elhárításához”.
- 245 Az említett cikkek olvasatából következik, hogy azt a haszonkulcsot, amelyet a Tanácsnak a szóban forgó kár megszüntetésére alkalmas elérendő ár számításához figyelembe kell vennie, arra a haszonkulcsra kell korlátozni, amelyre az uniós gazdasági ágazat rendes versenyfeltételek mellett, dömpingelt behozatal hiányában ésszerűen számíthatna. Nem egyeztethető össze az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdésével és 9. cikkének (4) bekezdésével, ha az uniós gazdasági ágazatnak olyan haszonkulcsot biztosítanak, amelyet dömping hiányában sem tudott volna elérni (a fenti 184. pontban hivatkozott EFMA kontra Tanács ügyben hozott ítélet 60. pontja).

- 246 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság az elérendő nyereséget annak alapján számította ki, amit az uniós papíripar számára a befektetett tőke megfelelő hozamának tekintett, ahelyett hogy a dömpingelt behozatal hiányában ténylegesen elérhető azon hasznot vette volna figyelembe, amelyet arra a haszonkulcsra kell korlátozni, amelyre az uniós gazdasági ágazat rendes versenyfeltételek mellett ésszerűen számíthatna.
- 247 A felperesek szerint a kérdés nem az, hogy a 8%-os célhaszonkulcs elegendő-e ahhoz, hogy lefedje a befektetéseket és a vállalt kockázatokat, hanem az, hogy az ilyen haszonkulcs dömpingelt behozatal hiányában elérhető-e. Ezt az érvet akként kell érteni, hogy az a haszonkulcs számítása során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibára vonatkozik.
- 248 A Tanács azt állítja, hogy összefüggés áll fenn különösen valamely gazdasági ágazat megfelelő tőkehozama, valamint a rendes és torzításmentes piaci feltételek mellett elérhető nyereség között, amennyiben azok a rendkívül tőkeigényes gazdasági ágazatok, amelyekhez nagy összegű kezdeti befektetés szükséges, csak akkor fognak befektetni, ha kielégítő mértékű megtérülésre számíthatnak.
- 249 Mint az kitűnik az állandó ítélkezési gyakorlatból, az összetett gazdasági helyzetek értékelését illetően a Tanács széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a megfelelő haszonkulcs meghatározása során. Az uniós bíróságnak tehát annak ellenőrzésére kell korlátoznia a felülvizsgálatát, hogy az eljárási szabályokat tiszteletben tartották-e, a vitatott választást megalapozó tények a valóságnak megfelelnek-e, valamint nem történt-e nyilvánvaló hiba e tények mérlegelésében, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés (a fenti 184. pontban hivatkozott EFMA kontra Tanács ügyben hozott ítélet 57. pontja, valamint a fenti 183. pontban hivatkozott Ferchimex kontra Tanács ügyben hozott ítélet 67. pontja).
- 250 Az eddigiekre tekintettel meg kell vizsgálni, hogy a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hibát követett-e el a haszonkulcs számítása során.
- 251 Emlékeztetni kell arra, hogy a felperesek feladata, hogy olyan bizonyítékot szolgáltatassanak, amely lehetővé teszi a Törvényszék számára annak megállapítását, hogy a Tanács az ítélkezési gyakorlat értelmében vett nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el (lásd a fenti 185. pontot).
- 252 A megtámadott rendelet (158) preambulumbekzdése szerint:
- „Ebben az összefüggésben tisztázni kell, hogy a panaszban szereplő elérendő nyereséget a kitöltött kérdőívek és az uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártóknál tett ellenőrző látogatások alapján vizsgálták. Konkrétan a gépberuházások költségeit vették figyelembe. Az utóbbi alapon meghatározott elérendő nyereségről megállapították, hogy – dömpingelt és/vagy támogatott behozatal nélkül – jobban tükrözi ennek a tőkeigényes iparágak a magas előzetes beruházási igényeit és a magas kockázatát. Ezért 8%-os nyereségcél minősül annak a nyereségnek, amelyet az ágazat dömpingelt behozatal hiányában elérhetne. Ahogyan a fenti (86) preambulumbekzdésben szerepel, annak biztosítása érdekében, hogy a dömpingre, az alákínálásra és az áron aluli értékesítésre vonatkozó számítások következetes megközelítést kövessenek, valamint a (68)–(71) preambulumbekzdésben meghatározott okokból felülvizsgálták a kár megszüntetéséhez szükséges szint kiszámítását, hogy kizárják az együttműködő kínai exportáló gyártók csoportján belüli egyik vállalat exportértékesítéseit.”
- 253 Meg kell állapítani, hogy a felperesek kizárólag azt vitatják, hogy a Bizottság a haszonkulcs számításába belefoglalta a befektetések és a vállalt kockázatok lefedésével kapcsolatos megfontolásokat.
- 254 Hangsúlyozni kell, hogy az intézmények az alaprendelet keretében rájuk ruházott mérlegelési jogkör gyakorlásakor nem kötelesek részletesen és előre kifejtetni a feltételeket, amelyeket adott esetben alkalmazni kívánnak, még abban az esetben sem, ha az intézmények új elvi lehetőségeket fogalmazznak meg (a Törvényszék T-118/96. sz., Thai Bicycle kontra Tanács ügyben 1998. július 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2991. o.] 68. pontját; lásd ebben az értelemben a Bíróság 250/85. sz.,

Brother Industries kontra tanács ügyben 1988. október 5-én hozott ítéletének [EBHT 1988., 5683. o.] 28. és 29. pontját, valamint a fenti 96. pontban hivatkozott Nakajima kontra Tanács ügyben hozott ítélet 118. pontját).

- 255 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Bizottság több kritériumot is figyelembe vett, így például a kérdőívre adott válaszokat, a befektetés költségeit, a vállalt kockázatokat, továbbá azt a körülményt, hogy a gazdasági ágazat rendkívül tökeigényes, valamint azt, hogy kizárták egy olyan gyártó-exportőr részét képező társaság eladásait, amely együttműködött.
- 256 Mint azt a Tanács is megjegyzi, a felperesek „nem állítják [...], hogy e tényezők bármelyike hibás lenne, vagy ne lenne hiteles”.
- 257 Meg kell állapítani, hogy a felperesek nem vitatják a Tanács azon állítását, amely szerint „nyilvánvalóan összefüggés áll fenn különösen valamely gazdasági ágazat megfelelő tőkehozama, valamint a rendes és torzításmentes piaci feltételek mellett elérhető nyereség között”.
- 258 Ugyanakkor a felperesek azt állítják, hogy „a dömpingellenes vámok kivetésének célja nem a rendes szintű és torzításmentes ár visszaállítása, hanem olyan szint visszaállítása, amelyet a dömpingelt behozatal hiányában lehetett volna elérni”.
- 259 Érvelésük alátámasztása érdekében a felperesek utalnak a keresetlevél A.28. mellékletére, amely a Bizottság 2001. március 29-én kelt, a „Subject: Profitability in the absence of injurious dumping” („Tárgy: jövedelmezőség a káros dömping hiányában”) megjelölést tartalmazó azon feljegyzéséből áll, amely a Bizottság által a 8%-os haszonkulcs megállapításához használt módszert rögzíti.
- 260 Semmilyen körülmény alapján nem állapítható meg, hogy a Bizottság abból a célból vetett volna ki dömpingellenes vámot, hogy a rendes szintű és torzításmentes árat állítsa vissza.
- 261 A felperesek előadják, hogy a szubvencióellenes panasz 356. pontjában a Cepifine azt állítja, hogy az egyesületen belüli európai gyártók dömpingelt behozatal hiányában 5%-os nyereségre számíthattak volna.
- 262 Ugyanakkor e panaszból sem következik, hogy a Bizottság a rendes szintű és torzításmentes ár visszaállítása érdekében vetett volna ki dömpingellenes vámot.
- 263 Az uniós intézmények a mérlegelési jogkörük keretében úgy ítélték meg, hogy a 8% mértékű haszonkulcsnak megfelelő összeget dömpingelt behozatal hiányában el lehetett volna érni.
- 264 Így meg kell állapítani, hogy a Bizottság világosan alátámasztotta, hogy a 8%-os nyereségcélt lehetett annak a nyereségnek tekinteni, amelyet a gazdasági ágazat dömpingelt behozatal hiányában elérhetne (lásd a fenti 252. pontot).
- 265 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a felperesek megelégednek az ügy közigazgatási iratanyagában szereplő bizonyítékokra utalással, és nem szolgálnak semmilyen bizonyítékkal, amely alátámaszthatná, hogy az uniós intézmények bármilyen nyilvánvaló mérlegelési hibát követtek volna el oly módon, hogy egyedül a rendes szintű és torzításmentes ár visszaállítása érdekében vetettek ki dömpingellenes vámot.
- 266 Következésképpen a kifogást el kell utasítani.
- 267 Harmadszor, érvelésük alátámasztása érdekében a felperesek azt állítják, hogy a 2005. év során, vagyis a vizsgálati időszakot megelőzően a panaszosok átlagos haszonkulcsa 2% volt, miközben az elérendő nyereség számításához használt kulcs 2009-ben, vagyis a vizsgálati időszak során 2,88% volt.

268 A Tanács azt állítja, hogy az uniós intézmények nem támaszkodhattak az uniós gazdasági ágazat által a vizsgált időszakban elért nyereségekre, mivel a szóban forgó ágazat szerkezeti problémáknak betudható rendkívüli veszteségeket könyvelt el. Az ügyiratból kitűnik, hogy a felperesek nem vitatták e megfontolásokat.

269 A megtámadott rendelet (116) preambulumbekzdése értelmében:

„Az uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártókat 2006–2008-ban veszteségek érték, és a pénzügyi helyzet csak 2009-ben fordult jobbra, amikor a gazdasági visszaesés következtében a fő nyersanyagok számító rostanyag világpiaci ára kivételesen jelentősen csökkent. A rostanyag árának (–19%-os) csökkenése szokatlanul nagy visszaesésnek számít, amely közvetlenül hozzájárult a pénzügyi helyzet vizsgálati időszak alatti javulásához. Megjegyzendő, hogy a vizsgálati időszak után a rostanyag ára visszaállt a vizsgálati időszakot megelőző szintre.”

270 Az ideiglenes rendelet (128) preambulumbekzdése értelmében:

„A vizsgálat azonban azt állapította meg, hogy a figyelembe vett időszakban, különösen 2008-ban, az uniós ágazatot veszteségek érték a gyártók szerkezetátalakítása ellenére, mert [...] az uniós ágazat még ekkor sem [volt képes] arra, hogy [árait] a költségek szintje fölé [emelje]. Ezt a helyzetet főként az uniós ágazat árainak alákínáló, dömpingelt behozatalból származó árnyomás okozta.”

271 Az ideiglenes rendelet (117) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy „ideiglenesen megállapították, hogy a [Kínából] származó olcsó dömpingelt behozatal áradata nagyon kedvezőtlen hatással volt az uniós ágazat gazdasági helyzetére”.

272 Az eddigiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a 2005. év során a panaszosok átlagos haszonkulcsa – ahogy arra a felperesek hivatkoznak – önmagában nem elegendő annak alátámasztásához, hogy a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el annak meghatározása során, hogy a vizsgálati időszakot megelőzően dömpingelt behozatal hiányában mennyi lett volna a haszonkulcs (lásd ebben a értelemben a fenti 184. pontban hivatkozott EFMA kontra Tanács ügyben hozott ítélet 89. pontját).

273 Következésképpen a kifogást el kell utasítani.

274 Az eddigiekből az következik, hogy a hatodik jogalapot el kell utasítani.

A hetedik, az alaprendelet 3. cikkének, 4. cikke (1) bekezdésének és 5. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

275 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a felperesek nem vitatják, hogy az íves nyomdagépekhez használt bevont finompapír nem helyettesíthető a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercsekkel.

276 Meg kell állapítani azt is, hogy a felperesek nem vitatják, hogy a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercsek nem helyettesíthetők az íves nyomdagépekhez használt tekercsekkel.

277 A felperesek azt sem vitatják, hogy a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercsek a CutStar technológiával működő íves nyomdagépekhez is használhatók.

278 A felperesek annyiban vitatják az érintett termék meghatározását, amennyiben az intézmények a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercseket kizárták, és megállapították, hogy e tekercsek nem helyettesíthetők a vágótekercsekkel.

279 A Tanács azt állítja, hogy a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercseket azért kell kizárni az érintett termék meghatározásából, mert a különböző papírtípusok eltérő fizikai jellemzőkkel rendelkeznek.

280 A Tanács azt állítja, hogy a különböző papírtípusok egymással nem helyettesíthetők, az uniós intézmények pedig érintett termékként az íves nyomdagépekhez használt papírt határozták meg, legyen szó akár íves papírról, akár pedig a CutStar gépekhez használható tekercekről.

281 Így a termékek helyettesíthetőségének meghatározása érdekében azt kell megvizsgálni, hogy a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercek használhatók-e a CutStar technológiával működő íves nyomdagépekhez, továbbá hogy az íves nyomdagépekhez használt tekercek használhatók-e a rotációs gyorsajtóhoz.

282 A megtámadott rendelet (16) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a felperesek állítása szerint nem áll fenn „lényeges különbség az íves nyomdagépekben használható, ívekben és tekercekben lévő bevont finompapír [...] és a rotációs gyorsajtóhoz használható tekercek alapvető jellemzői között”.

283 E tekintetben a felperesek azt állítják, hogy a keresetlevél mellékletében olyan „meggyőző bizonyítékokkal szolgáltak, amelyekből kitűnik, hogy a CutStar rendszerrel felszerelt nyomdagépekhez a tekercek mindkét típusa használható.

284 Az ideiglenes rendelet (15) preambulumbekzdése szerint:

„[A bevont finompapír] jó minőségű, általában írott anyagok, mint például magazinok, katalógusok, éves jelentések, évkönyvek nyomtatásához használt papír vagy karton. Az érintett termék az íves [(CutStar)] nyomtatógépekben való használatra alkalmas íveket és tekerceket is magában foglalja. Az íves nyomdagépekben való használatra alkalmas tekerceket (vágótekercek) a nyomtatás előtt darabokra kell vágni, éppen ezért ezek helyettesíthetők, és az ívekkel közvetlenül versenyző termékek.”

285 Az ideiglenes rendelet (16) preambulumbekzdésében az szerepel, hogy a rotációs gyorsajtóhoz használt, az érintett termék köréből kizárt tekerceket „általában közvetlenül a nyomdagépbe vezetik be, és nem vágják fel előzetesen”.

286 Márpedig meg kell állapítani, hogy a felperesek annak kijelentésére szorítkoznak, hogy az uniós intézmények az érintett termék meghatározása során nyilvánvaló mérlegelési hibát követtek el, anélkül azonban, hogy az érvelésük alátámasztása érdekében bizonyítékokkal szolgálnának.

287 A felperesek ugyanis nem szolgálnak semmilyen adattal, amely bizonyíthatná, hogy a tekercselt finompapírt a rotációs gyorsajtóhoz is használni lehetne, akár az olyan fizikai vagy műszaki jellemzők folytán, mint például a szakadási nyúlás, akár pedig a gazdasági szempontból való helyettesíthetőség folytán.

288 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az érintett termék dömpingellenes vizsgálat keretében történő meghatározásának célja azon termékek listája elkészítésének elősegítése, amelyek adott esetben a dömpingellenes vámok kivetésének tárgyát képezik. E művelet céljából az intézmények több tényezőt is figyelembe vehetnek, mint például a termékek fizikai, műszaki és kémiai jellemzői, használatuk, helyettesíthetőségük, a fogyasztó általi észlelésük, a forgalmazási csatornák, a gyártási folyamat, az előállítási költségek, a minőség (a Törvényszék T-314/06. sz., Whirlpool Europe kontra Tanács ügyben 2010. szeptember 13-án hozott ítéletének [EBHT 2010., II-5005. o.] 138. pontja; T-369/08. sz., EWRIA és társai kontra Bizottság ügyben 2010. december 17-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-6283. o.] 82. pontja, valamint T-172/09. sz., Gem-Year és Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) kontra Tanács ügyben 2012. október 10-én hozott ítéletének 59. pontja).

289 Az ideiglenes rendelet (18) preambulumbekzdése szerint:

„[A] vizsgálat megerősítette, hogy valóban különbségek állnak fenn a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercek és az íves nyomdagépekben használt tekercek műszaki és fizikai jellemzői között, például a nedvességet és a merevséget illetően. A vizsgálat alátámasztotta azt is, hogy a [...]

- (16) preambulumbekzdésben felsorolt mőszaki tulajdonságok egyedől a rotációs gyorsajtóhoz használható tekercsekre jellemzők. A fenti különbségek következtében a rotációs gyorsajtóhoz használt és az íves nyomdagépekben használt papírok nem használhatók ugyanazon típusú nyomdagépben, és így egymással nem cserélhetők fel. Megjegyzendő, hogy valamennyi fél egyetértett abban, hogy a két papírtípus eltér felületi és szakítószilárdságukban.”
- 290 Márpedig a megtámadott rendelet (29) preambulumbekzdéséből kitőnik, hogy „az ideiglenes rendelet (16) és (18) [preambulumbekzdésében szereplő] további kritériumokat [...] nem [vitatták]”.
- 291 Ezenkívől meg kell állapítani, mint az a megtámadott rendelet (42) preambulumbekzdéséből is kitőnik, hogy a hasonló termék meghatározását illetően semmilyen észrevétel nem érkezett.
- 292 Következésképpen az alaprendeletnek az érintett termék meghatározására vonatkozó rendelkezéseit nem sértették meg, vagyis a jelen kifogást el kell utasítani.
- 293 Az uniós gazdasági ágazat meghatározását és a dömpingellenes eljárásban a kereshetőségi jogot illetően a felperesek azt állítják, hogy az érintett termék téves meghatározását használták fel a hasonló terméket előállító uniós gazdasági ágazat meghatározása és az e gazdasági ágazatot ért kár értékelése céljából.
- 294 A megtámadott rendelet (83) preambulumbekzdéséből kitőnik, hogy „[a]z uniós gyártásra vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (77)–(79) preambulumbekzdései megerősítést nyernek”.
- 295 Az ideiglenes rendelet (79) preambulumbekzdése szerint:
- „Amint a [...] (17) preambulumbekzdés említi, az egyik érdekelt fél szerint a vizsgálatnak a rotációs gyorsajtóba szánt érintett termékre is ki kellett volna terjednie. Az említett fél erre hivatkozva azzal érvelt, hogy a panaszos uniós ágazat a jelen eljárásban nem kellő megalapozottsággal jár el. A [...] (20) és (22) preambulumbekzdésben vázolt következtetések alapján, miszerint a rotációs gyorsajtóban, illetve az íves nyomdagépekben használt [bevont finompapír] két különböző termék, el kell utasítani ezt az állítást.”
- 296 Mint azt a Tanács is megjegyzi, a jogalapot csak akkor lenne szükséges megvizsgálni, ha az érintett termék meghatározása téves lenne.
- 297 Márpedig az eddigiekből az következik, hogy az uniós intézmények nem követtek el nyilvánvaló mérlegelési hibát az érintett termék meghatározása során.
- 298 Ezért a jelen kifogás elveszti az alapját képező előfeltevést.
- 299 Ráadásul meg kell állapítani, hogy a felperesek annak kijelentésére szorítkoznak, hogy az uniós intézmények megsértették az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdését, 3. cikkét és 5. cikkének (4) bekezdését, anélkül az érvelésük alátámasztása érdekében bizonyítékokkal szolgálnának.
- 300 Következésképpen a jelen kifogást el kell utasítani.
- 301 Az EUMSZ 296. cikk megsértését illetően a felperesek azt állítják, hogy az uniós intézmények nem tettek eleget a megtámadott rendelet indokolására irányuló kötelezettségüknek, mivel az, hogy az említett intézmények hallgattak a szóban forgó két termék helyettesíthetőségéről abban az esetben, ha azokat CutStar típusú berendezéssel ellátott gépekhez használják, megakadályozták a felpereseket abban, hogy hatékonyan védhessék a Törvényszék előtt azt az állításukat, amely szerint a CutStar rendszer a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercsüket és a vágótekercsüket egymással helyettesíthetővé teszi, valamint abban, hogy olyan fontos döntést vitathassanak, amely jelentős hatással volt a kereshetőségi jogra, a kár értékelésére, valamint a vizsgálat eredményére.

- 302 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikkben megkövetelt indokolásnak a kérdéses jogi aktus jellegéhez kell igazodnia, abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (lásd a Bíróság C-521/09. P. sz., Elf Aquitaine kontra Bizottság ügyben 2011. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-8947. o.] 147. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 303 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az indokolási kötelezettség olyan lényeges alaki követelmény, amelyet meg kell különböztetni az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott aktus érdemi jogszerűségét veti fel (lásd a fenti 302. pontban hivatkozott Elf Aquitaine kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 146. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 304 Így az egyedi határozatokkal kapcsolatosan az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy valamely egyedi határozat megindokolása kötelezettségének célja – a bírósági felülvizsgálat lehetővé tételén kívül – az érintett részére elegendő tájékoztatás biztosítása annak eldöntéséhez, hogy a határozat adott esetben valamely, az érvényességének vitatását lehetővé tevő hibában szenved-e (lásd a fenti 302. pontban hivatkozott Elf Aquitaine kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 148. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 305 Meg kell állapítani, hogy nem megalapozott az arra a körülményre alapított kifogás, amely szerint a megtámadott rendelet nincs megindokolva vagy hiányos az indokolása az uniós intézmények abban a kérdésben való esetleges hallgatása miatt, hogy a szóban forgó termékek helyettesíthetők-e egymással.
- 306 Az uniós intézmények ugyanis megvizsgálták azt a körülményt, amely szerint az íves nyomdagépekhez használt íves vagy tekercselt bevont finompapír és a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercselt eltérő csoportokat képeznek és nem helyettesíthetők egymással (a megtámadott rendelet (17) preambulumbekzdése), mind a fizikai és műszaki jellemzők szempontjából, amennyiben a megtámadott rendelet (17) preambulumbekzdése megerősíti az ideiglenes rendelet (18) preambulumbekzdését, amely maga is utal az ideiglenes rendelet (16) preambulumbekzdésére, különösen a szakadási nyúlást és a szilárdságot mint releváns megkülönböztető kritériumokat illetően (a megtámadott rendelet (16) és (29) preambulumbekzdése), mind pedig gazdasági szempontból, amennyiben a megtámadott rendelet (17) preambulumbekzdése megerősíti az ideiglenes rendelet (20) preambulumbekzdését.
- 307 Így az uniós intézmények nem sértették meg az EUMSZ 296. cikket, mivel a felperesek világosan azonosíthatták azokat a körülményeket, amelyeket a megtámadott rendelet figyelembe vett annak megállapítása érdekében, hogy az íves nyomdagépekhez használt vágótekercselt és a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercselt nem helyettesíthetők egymással.
- 308 Következésképpen a kifogást el kell utasítani.
- 309 Ennélfogva az eddigiekből következik, hogy a hetedik jogalapot el kell utasítani.

A nyolcadik, az alaprendelet 3. cikke (2) és (7) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

- 310 Először is, a felperesek azt állítják, hogy a be nem tudás elve értelmében a megtámadott rendeletnek hiányos az indokolása, mivel az uniós intézmények sem releváns magyarázatokkal, sem pedig kellő indokolással nem szolgáltattak azzal kapcsolatban, hogy a kárt nem okozó ár nem haladta meg azt, ami szükséges volt a dömpingelt behozatal által okozott kár megszüntetéséhez.
- 311 Márpedig meg kell állapítani, hogy az uniós intézmények világosan megindokolták a be nem tudási teszt eredményét, mivel lefolytatták annak értékelését, hogy milyen hatást gyakorolnak a kárra az olyan egyéb tényezők, mint az uniós piacon a fogyasztás alakulása (a megtámadott rendelet (137) és

- (138) preambulumbekzdése, valamint az ideiglenes rendelet (118) és (119) preambulumbekzdése), a nyersanyagok ára (a megtámadott rendelet (139) preambulumbekzdése, valamint az ideiglenes rendelet (120)–(122) preambulumbekzdése), az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye (a megtámadott rendelet (140)–(142) preambulumbekzdése, valamint az ideiglenes rendelet (123) és (124) preambulumbekzdése), a más harmadik országokból származó behozatal (a megtámadott rendelet (143) preambulumbekzdése, valamint az ideiglenes rendelet (125)–(127) preambulumbekzdése), valamint a szerkezeti kapacitásfelesleg (a megtámadott rendelet (144) és (145) preambulumbekzdése, valamint az ideiglenes rendelet (128) preambulumbekzdése).
- 312 Így meg kell állapítani, hogy az uniós intézmények világosan megindokolták azt, hogy a dömpingelt behozatal által okozott kár nem tudható be a többi tényezőnek, következésképpen pedig a kárt nem okozó árat úgy állapították meg, hogy ne lépjk túl azt, ami az e behozatal által okozott kár megszüntetéséhez szükséges volt.
- 313 A felperesek azt is előadják, hogy az uniós intézmények nem győződtek meg arról, hogy a dömpingen kívüli egyéb tényezőknek betudható kár nem jött számításba a behozatalaikkal szemben kivetett vám mértékének meghatározása során, miközben az említett intézményekre hárul annak bizonyítása, hogy be nem tudási elemzést folytattak.
- 314 Meg kell állapítani, hogy a felperesek csupán megjegyzik, hogy a kivetett vám mértéke 20%, a kárt nem okozó azon árat pedig, amelynek alapján a mértéket kiszámították, a 8%-os haszonkulcsnak a termelési költségekhez való hozzáadásával kapták meg.
- 315 Mint azt a Tanács is megjegyzi, a felperesek az elérendő nyereséget illetően az uniós intézmények által alkalmazott megközelítést elviekben nem vitatják, és nem vitatják azt sem, hogy e nyereséget azon a szinten állapították meg, amelyet az uniós gazdasági ágazat dömpingelt behozatal hiányában elérhetne.
- 316 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a felperesek nem vitatják ezen adatok hitelességét.
- 317 Így meg kell állapítani, hogy a felperesek nem vitatják a kivetett vám mértékét, mivel megelégednek a kárkülönbözet azon számításának felidézésével, amely a megtámadott rendelet (165) preambulumbekzdésében szerepel.
- 318 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy az uniós intézmények az alaprendelet 3. cikke (7) bekezdésének megfelelően megvizsgálták azon egyéb ismert tényezők hatását, amelyek az uniós gazdasági ágazatnak kárt okozhatnak, és megállapították, hogy ezek közül egyik sem volt olyan jellegű, amely megszakíthatná a Kínából származó dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggést (a megtámadott rendelet (137)–(145) preambulumbekzdése, valamint az ideiglenes rendelet (118)–(128) preambulumbekzdése). Az uniós intézmények így teljesítették a szóban forgó intézkedések meghozatalához szükséges feltételeket.
- 319 Következésképpen a kifogást el kell utasítani.
- 320 Másodszor, a felperesek azt állítják, hogy az uniós intézmények tömören elutasították a kárnak a vizsgálat során eléjük tárt és a dömpingelt behozatalon kívüli minden egyéb okát.
- 321 E tekintetben a felperesek megelégednek például annak kijelentésével, hogy a keletkezett kárt nem lehet teljes egészében a Kínából származó behozatalnak betudni, mivel a vizsgálati időszak során bekövetkező 5%-os piacirészesedés-veszteség mellett a kínai behozatal csak 3%-kal nőtt, ami azt jelenti, hogy az uniós gazdasági ágazat által elvesztett piaci részesedést 2% mértékben átvette egy másik versenytárs. Így a piacirészesedés-veszteségért és az abból eredő kárért nem csupán a felperesek felelősek.

- 322 Amennyiben a felperesek által előadott érvről van szó, emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a Tanács és a Bizottság köteles megvizsgálni, hogy az általuk figyelembe venni szándékozott kár ténylegesen a dömpingelt behozatalból ered-e, valamint figyelmen kívül kell hagyniuk minden egyéb tényezőtől eredő kárt (a Bíróság C-358/89. sz., Extramet Industrie kontra Tanács ügyben 1992. június 11-én hozott ítéletének [EBHT 1992., I-3813. o.] 16. pontja, valamint a Törvényszék T-190/08. sz., CHEMK és KF kontra Tanács ügyben 2011. október 25-én hozott ítéletének [EBHT 2011., II-7359. o.] 188. pontja).
- 323 Emlékeztetni kell arra is, hogy az a kérdés, hogy a dömpingelt behozatalon kívüli más tényezők hozzájárultak-e az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz, összetett gazdasági problémák értékelését feltételezi, amellyel kapcsolatban az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, ami magában foglalja, hogy ezen értékelés felett az uniós bíróság csak korlátozott felülvizsgálatot gyakorolhat (a fenti 322. pontban hivatkozott CHEMK és KF kontra Tanács ügyben hozott ítélet 189. pontja).
- 324 Ezenfelül a felperesek feladata, hogy olyan bizonyítékokat szolgáltatassanak, amelyek lehetővé teszik a Törvényszék számára annak megállapítását, hogy a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett a kár értékelésekor (lásd a fenti 122. pontban hivatkozott Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott ítélet 119. pontját, a fenti 185. pontban hivatkozott Moser Baer India kontra Tanács ügyben hozott ítélet 140. pontját, valamint a fenti 182. pontban hivatkozott Since Hardware [Guangzhou] kontra Tanács ügyben hozott ítélet 137. pontját).
- 325 A fenti ítélkezési gyakorlatból levezethető, hogy a kár értékelése során figyelembe kell venni az említett kár meghatározásának valamennyi feltételét, ideértve az okozati összefüggést.
- 326 A felperesek viszont egyszerű kijelentésekre szorítkoznak, ráadásul példálózó jelleggel.
- 327 Így meg kell állapítani, hogy érvelésük alátámasztása érdekében a felperesek nem szolgálnak semmilyen bizonyítékkal, amely bizonyíthatná, hogy az uniós intézmények az okozati összefüggés meghatározása során mérlegelési hibát követtek el.
- 328 Mellékesen – mint azt a Tanács is megjegyzi – meg kell állapítani, hogy a felperesek nem vitatják az ideiglenes rendelet (125)–(127) preambulumbekzdéséből levont azon következtetéseket, amelyek szerint a más harmadik országból származó behozatal nem járult hozzá ahhoz a jelentős kárhoz, amely az uniós gazdasági ágazatot érte.
- 329 Harmadszor, az uniós gazdasági ágazat exportteljesítményének visszaesését illetően a felperesek vitatják az uniós intézmények azon állítását, amely szerint e visszaesés nem a fő oka annak a kárnak, amely a gyártókat érte, következésképpen pedig nem szakítja meg az okozati összefüggést.
- 330 Mint azt a Tanács is megjegyzi, az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye csökkentette a dömpingelt behozatal káros hatásait.
- 331 Az ideiglenes rendelet (123) preambulumbekzdése ugyanis – amelyet a megtámadott rendelet (141) preambulumbekzdése megerősített – többek között a következőket tartalmazza:

„Mivel az export fontos szerepet játszik abban, hogy magasan tartsák a kapacitáskihasználás szintjét (hogy fedezzék a gépberuházások állandó költségeit), megállapították, hogy az exportteljesítmény romlása ellenére is kedvező hatása volt. Ennek megfelelően arra a következtetésre jutottak, hogy még ha az exporttevékenységek csökkenése hozzá is járulhatott az uniós ágazat helyzetének romlásához, azok ugyanakkor enyhítették az uniós piacon elszenvedett veszteségeket, és így nem olyan mértékűek, hogy megszüntetnék a [Kínából] származó dömpingelt behozatal és az uniós ágazatot ért kár közötti okozati összefüggést.”

- 332 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek nem szolgálnak semmilyen bizonyítékkal, amely alátámaszthatná, hogy az uniós intézmények az okozati összefüggés meghatározása során mérlegelési hibát követtek el.
- 333 A fenti megfontolások összességére tekintettel a nyolcadik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.
- 334 Ebből következik, hogy a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 335 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Tanács, a Cepifine, a Sappi Europe, a Burgo Group és a Lecta kérelmének megfelelően saját költségeiken kívül az utóbbiak részéről felmerült költségek viselésére is kötelezni kell őket.
- 336 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdésével összhangban, a Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd és a Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd saját költségein kívül köteles viselni az Európai Unió Tanácsa, a Cepifine AISBL, a Sappi Europe SA, a Burgo Group SpA és a Lecta SA részéről felmerült költségeket.**
- 3) **Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. szeptember 11-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

Jogi háttér	2
1. A WTO joga	2
2. Az Európai Unió joga	3
A jogvita előzményei	7
1. A vizsgálat	7
2. A megtámadott rendelet	9
Az eljárás és a felek kérelmei	10
A jogkérdésről	11
1. A megsemmisítés iránti kereseti kérelmek terjedelméről	11
2. A felperesek PGJ iránti kérelmeire vonatkozó jogalapokról	12
Az első, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második albekezdésének azáltal történő megsértésére alapított jogalapról, hogy a felpereseknek PGJ-t nem biztosító döntést a Bizottság annak alapján hozta meg, amit az e megtagadás által a felperesek dömpingkülönbözetére gyakorolt hatásról tudott	12
A második, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második albekezdésében foglalt lényeges eljárási szabály, valamint a védelemhez való jog megsértésére alapított jogalapról	16
A dömpingellenes tanácsadó bizottsággal folytatott tényleges konzultációra vonatkozó első részből	16
A védelemhez való jog megsértésére vonatkozó második részből	18
A harmadik, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja első albekezdésének alkalmazása során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibákra, valamint az indokolás hiányára alapított jogalapról	19
Előzetes észrevételek	19
Az indokolás állítólagos hiányáról	21
A PGJ biztosításának harmadik kritériumára vonatkozó harmadik részből	21
– A földhasználati jogokról	21
– A kölcsönökről	23
A negyedik, a vizsgálat tisztességtelen és részrehajló lefolytatására, valamint túlzott bizonyítási teherre alapított jogalapról	25
A megfelelő ügyintézés elvének állítólagos megsértésére vonatkozó első részből	25
Az alaprendelet 18. cikke (1), (3) és (6) bekezdésének állítólagos megsértésére alapított második részből	27
ECLI:EU:T:2014:774	43

3. A kár értékelésére vonatkozó jogalapokról	28
Az ötödik, az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról	28
Az arra vonatkozó első részből, hogy a Bizottság állítólag nem indokolta meg egy finn gyártónak a kár értékelése szempontjából történő kizárását	29
A mikrogazdasági kármutatók négy reprezentatív uniós gyártón alapuló állítólagos értékelésének módszereire vonatkozó második részből	30
1. A hatodik, az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének és 9. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról	33
A hetedik, az alaprendelet 3. cikkének, 4. cikke (1) bekezdésének és 5. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról	36
A nyolcadik, az alaprendelet 3. cikke (2) és (7) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról	39
A költségekről	42